

ĐÔNG KHÚC

(Thơ xướng)

Cơn đông tạt ghé nát cảnh phong
Gió hú mưa gào báo hiệu đông
Rũ rượi cúc buồn tuôn lệ thấm
Reo vui tre nứt mọt măng phồng.
Trời giăng mây xám ngày đông nhớ
Đất phủ cỏ vàng đêm đêm mong
Cảnh chẳng khác xưa lòng lại khác
Nệm êm chăn ấm... lạnh bên trong.

Kiều Mộng Hà

Chiều Đông

(Thơ họa)

Giá buốt thu tàn nhạt sắc phong
Mưa buồn âm đạm chuyển sang đông
Bên đời cũ tường mây đi vắng
Chỗ mộng nào hay gió thổi phồng.
Lặng lẽ chiều lay trần bến nhớ
Âm thầm lá rụng dạt bờ mong
Sương mù phủ trắng hồn đơn lạnh
Ký ức say mờ ẩn mắt trong.

Minh Thúy

CÔ ĐƠN

(Thơ họa)

Chợt thấy trời chiều nhuộm sắc phong
Lê thê lá úa rụng tàn đông
Trông tin nhận lạc, luôn hồi hộp
Ngóng bóng chim gì, mãi phập phồng
Lạnh lẽo cô phòng, càng luyến nhớ
Điêu hiu gác vắng, mãi chờ mong
Ngắm nhìn đáy giếng tìm ai đó
Chi thấy hình em soi nước trong.

VI VÂN

Tương Vọng

(Thơ họa)

Chiều nay quá bước cửa rêu phong
Giá rét trùng trùng giữa tiết đông
Quặn thắt nhớ thương cùng luyến tiếc
Nao nao mong đợi lẫn phập phồng
Mang mang cảnh cũ, người đâu tá?
Thoang thoang hương xưa, bóng vẫn
mong?

Năm này còn lại niềm tơ trời
Nhớ mãi năm xưa trong mắt trong.

Thúy M

Chúng ta đang ở mùa lễ Giáng Sinh. Trên TV và khắp các diễn đàn đều hân hoan đón mừng ngày lễ trọng đại này. Người ta còn gọi mùa này là mùa mua sắm. Các công ty, các cửa hàng đã sử dụng mọi chiêu trò để quảng cáo hàng hóa của mình. Nào giảm giá, nào tặng quà, nào tính điểm. Chương trình bán online với những kiểu dáng, kích thước, màu sắc bắt mắt. Sau những ngày lễ cuối năm, kết toán lợi nhuận là cái móc để đánh giá một năm thành công hay thất bại của công ty.

Nhất là Amazon đã có một lượng khách khổng lồ. Bất cứ thứ gì cũng đều có bán và với giá hợp lý. Những chiếc xe giao hàng chạy liên tục trên khắp các nẻo đường rộng lớn của nước Mỹ. Chỉ cần một tiếng chuông reo ngắn, mở cửa ra, món hàng order đã nằm trước thềm. Tiện lợi, nhanh chóng và văn minh. Không ưng ý ư? Thì trả lại và chọn món khác. Chỉ cần vào Internet, chọn mua và ghi số thẻ thì món hàng tặng sẽ được gửi tới tận nơi. Muốn biết khi nào quà tới nhà thì check trên online. Dễ như bóc một món trên kệ và đưa tận tay người nhận dù ở xa đến đâu.

Cho nên đừng lo không mua được quà mà chỉ lo túi tiền của mình có đủ để tiêu xài hay không? Các bà có máu mê shopping thì mùa này mặc sức thỏa chí tang bồng. Cứ thích thì chọn, về nhà không ưng nữa thì trả. Thích mà không mặc kịp thì cất vào tủ. Cứ thế tủ đồ đầy ngập những quần áo, giày, dép, ví tay còn dính cả tag. Một cách làm giàu cho doanh nghiệp nhưng làm méo mặt ông chồng.

Tôi là người không có đạo, nhưng tôi lại nghĩ vui vui. Chúa có hài lòng khi thấy con người mãi lo mua sắm mà không lắng lòng nghĩ về Chúa. Về ngày đầu tiên Chúa ra đời trong một hang đá lạnh lẽo. Chỉ có những chú cừu và người chăn chiên xung quanh. Chúa đã hy sinh chịu chết trên cây thập tự giá để cứu rỗi nhân loại. Ánh sáng và hào quang của Chúa lan tỏa khắp năm châu, bốn bể. Câu đầu tiên khi người có đạo dù ngạc nhiên hay sung sướng đều kêu lên "Lạy Chúa tôi!"

Tôi không có đạo, ngày còn bé tôi nghe má tôi nói "Minh người Lương con à!" Đến bây giờ tôi cũng không hiểu nghĩa của chữ "Lương" là sao. Nhưng mặc dù là ở bên Lương tôi cũng rất yêu Chúa và Đức Mẹ. Bởi vì Chúa và Đức Mẹ đẹp quá đi thôi.

Nhà tôi gần nhà Thờ và ông trùm cũng rất quen. Cả cái làng đa phần người Bắc di cư và theo Công Giáo. Nhà thờ uy nghi và đẹp nhất nằm ở cuối con đường nhà tôi. Gác chuông cao cao, mỗi ngày ông trùm kéo chuông báo hiệu đến giờ đi lễ. Tôi ăn cơm sớm để đi lễ nhà thờ. Cha xứ và các cha nhà dòng trẻ tuổi và hiền lành. Còn chúng tôi một bầy trẻ con không kể Giáo hay Lương cứ tút tút ca hát và vui bên Chúa.

Vào mùa này, hang đá được trang trí rất đẹp. Đèn đủ màu sắc lấp lánh huy hoàng. Trong hang đá, Chúa nằm thật dễ thương. Chúng tôi mấy đứa con gái, mặc áo đầm trắng, mang thêm đôi cánh làm thiên thần thay phiên hầu Chúa.

Tuổi thơ tôi vui với những ngày lễ của Đạo. Nào là quân dữ đi lùng sục khắp xóm để tìm bắt Chúa. Tôi ghét mấy người giả làm quân dữ. Tôi nói với má tôi: "Quân dữ ác độc, họ đi lùng bắt Chúa của con." Má tôi cốc đầu tôi một cái rõ đau: "Chúa gì của mày. Chúa của con Tám, con Gám." Tôi xoa đầu chạy mất, tôi không dám cãi lại hay hỏi tại sao. Nhưng trong lòng tôi nghĩ Chúa là chung của mọi người dân ở cái làng này, đâu phải chỉ riêng con Tám hay chị Gám.

Ngày rước kiệu Đức Mẹ và Chúa gặp nhau. Chúng tôi mặc đồng phục đi trong đội đánh trống. Mỗi đứa cầm hai que cây đánh nhảy theo nhịp đều đặn. Nhìn Chúa bị đóng đinh trên cây thập tự, máu loang ra trên bàn tay chỗ đóng đinh. Giọng ông trùm kể lễ ngân nga lời Đức Mẹ mừng khóc gặp con. Mấy đứa tụi tôi khóc rờn thương Chúa.

Lâu lắm rồi tôi không về quê, thăm lại cái làng nhỏ thời thơ ấu. Không biết nhà thờ và hang đá bây giờ ra sao? Họ Đạo có đông vui và đoàn kết như ngày xưa không? Nhưng Chúa ơi! Ngày đó là những ngày đẹp nhất tuổi thơ cô gái nhỏ như con.

Bây giờ tôi đã bước qua tuổi 70. À sang năm là năm tuổi của tôi đó. Con chuột nhỏ trốn chui trốn nhủi trong hang, tôi trốn mình trong những tâm tình vui buồn gửi đến mọi người. Tôi đang ở một nơi rất xa làng quê thời bé. Một đất nước xa lạ mà tôi chọn làm quê hương thứ hai. Tôi lại thấy yêu quý vô cùng nơi này, quê hương của niềm vui, tự do và sức sống.

Lễ Giáng Sinh không chỉ một hai ngày như thời bé nhỏ của tôi. Giáng Sinh ở xứ Mỹ là cả một mùa. Qua ngày lễ Thanksgiving là bước vào lễ Giáng Sinh. Cả đất nước rộn ràng, reo vui, lấp lánh ánh đèn và niềm vui nhân ái. Qua bên này rồi, dường như không phân biệt đạo nào, mỗi gia đình, đa phần đều có một cây thông trong nhà. Cây Giáng Sinh tạo sự ấm áp và yêu thương. Ánh đèn lấp lánh như những vì sao trên trời reo vui mừng ngày Chúa sinh ra. Dưới gốc cây là chỗ để quà. Niềm vui của tuổi thơ chất chứa ở đó, nao nức ở đó và yêu thương cũng ở đó.

Xin Chúa hãy tha thứ cho niềm vui của con người hiện đại. Không phải quên đi ý nghĩa của ngày lễ Giáng Sinh nhưng những món quà trao đã nói lên sự yêu thương gắn bó trong gia đình, trong mỗi con người biết nghĩ đến nhau. Ngoài ra, khi mình đã có đầy đủ, trong tinh thần chia sẻ ta lại nghĩ đến những kẻ không nhà, những đứa bé nghèo khó trong đói lạnh. Chúa luôn nhân từ, dạy con chiêm yêu thương và chia sẻ. Một chút quà gửi đi giúp đỡ cũng ấm áp tình người.

Không phải chỉ đến tháng 12 người ta mới nghĩ đến mua quà cho nhau, mà là ngay từ ngày Black Friday tháng 11 thiên hạ đổ xô đi mua sắm phần lớn cũng dành cho ngày Giáng Sinh.

Ngày các con tôi còn nhỏ, ngày Lễ Tạ Ơn đại gia đình quây quần đông vui. Những món quà nho nhỏ thì qua tháng 12 mua cũng được. Nhưng những món đồ tương đối có giá trị thì phải mua sớm trong ngày Black Friday. Tôi nhớ lúc đó chưa có việc mua hàng online. Quảng cáo ngày Black Friday chỉ có trong xấp báo bán cận ngày. Sau bữa tiệc Thanksgiving họp mặt rộn ràng đông vui, cả nhà tranh nhau xem các mặt hàng đại hạ giá. Ai cần những đồ điện tử thì kiếm ở Best Buy. Ai cần sắm đồ thì tìm ở Macys, hoặc rẻ tiền hơn thì có Kmart, Sears, Target...

Khoảng chừng 3 giờ sáng con tôi rời nhà, đem mền và áo ấm đi sắp hàng. Có mấy năm tôi cũng tham gia đi chung với con. Tiệm Best Buy thiên hạ sắp hàng dài rờn rần. Thanh niên thiếu nữ trùm mền, chăn ấm, quần quít lấy nhau thật hạnh phúc. Tiệm chưa mở cửa nhưng nhân viên trong tiệm đã mang tặng cho khách hàng nước uống, bánh ngọt và những trái banh nho nhỏ bóp tay giữ ấm. Sau đó họ đi dài theo hàng, cầm máy tính hỏi khách hàng muốn mua món gì? Họ sẽ gửi phiếu mua những món hàng giá trị để mình biết chắc tới phiên mình

còn hàng. Computer, laptop, TV, máy printer,... số lượng bán đại hạ giá rất ít, nên khi mình nhận được phiếu thì an toàn không còn lo hết hàng. Trong khi con tôi chạy đi chọn món mình đã chăm cho gia đình, thì tôi đứng xếp hàng dùm con khi chờ tới phiên trả tiền. Bởi vì ngày này người ta đi đông mà hay làm thẻ member để được giảm giá nên chờ tới phiên mình rất lâu.

Ở những tiệm điện tử mặc dù tranh nhau mua kéo hết hàng, nhưng không đến nỗi lộn xộn hay vất bỏ lung tung. Riêng ở các tiệm như Kmart, Walmart, Target,... thiên hạ mua quần áo, giày, vật dụng vất lung tung rất vô trật tự. Có những người tham lam chạy tới vơ vét bỏ đầy cả xe. Tôi nhìn mà bất nhẫn. Làm sao họ mặc cho hết. Qua ngày mai họ lại sắp hàng trả đồ, trong khi người muốn mua lúc này lại không có.

Từ ngày con trai tôi lần lượt vào lính, tôi thiếu hẳn bạn để đi cắm trại hay xếp hàng mua đồ vào ngày Black Friday. Mỗi năm vào mùa lễ, con tôi không về được vì bận công tác, tôi lại thấy mình thật thiếu vắng và nhớ con. Nhưng tiếng cười, tiếng reo vui của các cháu khi nhận quà lại làm lòng tôi ấm lại. Thấy tuổi thơ của mình gần gũi làm sao.

Bây giờ các cháu tôi đã lớn, thật tình tôi không biết sở thích của chúng như thế nào để mua quà. Có nhiều món quà tôi nghĩ chúng thích lắm, nhưng rồi chả thấy chúng dùng. Có lẽ chúng đã lớn và trưởng thành nhiều hơn tôi nghĩ. Những gì chúng theo đuổi ra ngoài những ý nghĩ của tôi. Tôi trở thành một bà già cổ hủ và không hợp thời trang. Cả những cháu nhỏ, tôi cũng không biết rõ size quần áo của chúng. Vì chúng lớn quá nhanh mà tôi lại không sống chung. Thế thì mua đồ chơi cho cháu đi. Thế nhưng mỗi lứa tuổi, mỗi cháu lại thích những đồ chơi khác nhau. Có những món chúng đã có, có những món chúng muốn nhưng làm sao tôi biết.

Thế là... thật không đúng ý nghĩa chút nào của ngày Lễ Giáng Sinh là gửi tiền cho các cháu lớn để chúng tự mua. Rất thực tế là chúng chọn món chúng thích. Cái tếu là mình tặng quà mà ngày Giáng Sinh mình không biết trong cái hộp gói giấy xinh xinh kia, món quà mình tặng cháu là cái gì. Ngày xưa, khi các cháu còn nhỏ mình làm cho cháu ngạc nhiên thích thú với món quà mình tặng. Thì bây giờ chính mình lại ngạc nhiên với món quà chúng tự mua dùm mình. Các cháu nhỏ thì bà gửi tiền cho cha mẹ chúng nhờ mua dùm. Bởi vì chỉ có cha mẹ chúng mới biết rõ chúng cần gì và thích gì.

Rốt cuộc làm bà nội, bà ngoại như tôi thật là vô dụng. Tôi đã đi xa ngoài mơ ước và nhu cầu của cháu. Tôi biết hơn ai hết, quà Giáng Sinh là biểu lộ sự quan tâm và yêu thương lẫn nhau trong gia đình. Món quà không đòi hỏi sự đắt tiền hay không, mà đòi hỏi người nhận quà thấy được cái tình trong món quà đó. Thế nhưng, chuyện đi shop để mua quà trong ngày lễ không phải là chuyện dễ dàng. Nhất là phải moi óc xem chúng thích cái gì. Thôi thì! Chúa ơi! Hãy để các cháu thật vui trong món quà chúng tự chọn.

Thế còn chuyện tặng quà cho người lớn thì sao?. Hồi trước, mỗi năm tôi đều mua quà cho tất cả mọi thành viên trong gia đình và mọi người cũng vậy. Cây Noel nhà tôi quà chắt ra ngoài gốc cây. Phần phát quà và nhận quà rộn ràng hết biết. Rồi thì chính tôi và các con tôi nhận thấy... phải thay đổi. Quà mang về đôi khi không cần thiết hoặc không dùng tới. Vào mùa lễ cứ phải tới lui shopping để chọn quà, đổi quà rồi lại phải trả quà, mà người nào cũng tốn thật nhiều tiền.

Thế là thay đổi, gia đình tôi chơi trò bóc thăm. Mỗi người chỉ nhận được một món quà thôi và (nếu muốn) hãy ghi món mình yêu thích bí mật gửi riêng cho tôi. Tôi làm chủ xị chọn người mua quà và nhận quà. Người mua quà biết tên món quà mình phải mua hoặc do mình tự chọn cũng như tên người nhận quà để ghi lên trên phần quà mình mang tới. Nhưng mình sẽ không biết ai sẽ tặng quà cho mình. Bí mật được bật mí thật vui trong ngày sum họp mở quà mừng Lễ Giáng Sinh. Riêng tôi, dù đã dặn phải chơi theo luật. Nhưng các con yêu mẹ, để ý mẹ cần món gì. Chúng đặt mua online và gửi về trước ngày lễ cho mẹ. Hệ thống Amazon có mặt trên thế giới tự do. Con tôi ở Nhật vẫn gửi quà về mà không cần đi shopping ở Mỹ.

Năm nay tôi thêm một niềm vui trong ngày Giáng Sinh. Chiếc USS Boxer đã cập bến kịp thời trước lễ. Con trai tôi đã được về nhà sau những tháng ngày công tác xa nhà trên biển. Con dâu tôi đã rời nhà từ 4 giờ sáng trong màn mưa ở San Diego để đón chồng. Máy mẹ con chờ đợi hơn 6 tiếng đồng hồ tàu mới chính thức cập bến. Nhìn các cháu mừng rỡ quần quít ôm lấy cha, trên màn hình Face Time tôi không ngăn được nước mắt.

Xin hãy thông cảm cho tôi, một người mẹ lính và từng làm vợ lính trong ngày đoàn tụ cuối năm. Nhìn con dâu ôm lấy chồng nghẹn ngào, nhìn cháu xiết chặt lấy cha tôi lại nhớ một thuở của mình. Tôi đã từng trông đợi tin chồng mỗi morn khi tiếng đạn pháo kích rớt vào phi trường kế nhà hàng đêm. Tôi đã từng khóc và lo sợ khi nghe tin chiến sự dồn dập báo về. Tôi sợ chờ đợi, tôi sợ tai ương. Trái tim già nua của tôi giờ yếu đuối lắm rồi. Tôi chỉ mong con tôi bình an, khỏe mạnh. Còn tất cả mọi việc chỉ là đời thường.

Cám ơn những giọt nước mắt đoàn tụ của các con tôi. Cám ơn nụ cười và gương mặt rạng rỡ của cháu. Tình yêu đã đem đến cho cuộc đời niềm tin và hy vọng. Tình yêu đã khiến xã hội thêm đẹp và bầu trời thêm lấp lánh những vì sao. Cám ơn người lính trở về nhà bình an, khỏe mạnh. Cám ơn con cho mẹ một mùa Giáng Sinh sum họp, hạnh phúc.

Giáng Sinh đến rồi. Xóm nhà tôi rực rỡ những ánh đèn, những cây thông, chúa Hải Đông, máng cỏ. Có những con nai đứng ngúc ngoác đầu. Ông Già Noel cười tuần lộc lướt trên thảm cỏ xanh. Niềm vui và tình thương của Chúa đến với mọi nhà không phân biệt tôn giáo.

Giáng Sinh là niềm vui và hạnh phúc.

Xin cảm ơn đất trời, cảm ơn nước Mỹ, cảm ơn tình người, tình quê hương, tình nhân loại.

MERRY CHRISTMAS.

CHÚC MỪNG GIÁNG SINH ĐẾN VỚI TẤT CẢ CÁC BẠN.

Nguyễn thị Thêm

Người Không Còn Trẻ Nữa Portland Vui Lễ Giáng Sinh 2019

Bây giờ là mùa Giáng Sinh. Mọi người mọi nơi hân hoan chào đón Chúa sinh ra đời.

Người viết tuy là một Phật tử nhưng vẫn luôn luôn chia sẻ niềm vui ngày Giáng Sinh với bạn bè thân hữu Công giáo của tôi vì đối với tôi, Chúa giáng trần hay là Phật đản sinh đều đem tin vui đến cho tất cả mọi người, trong đó có tôi vì tôi vẫn nghĩ:

“Con của Phật hoặc là con của Chúa
Đều tin rằng có một Đấng Toàn Năng
Dạy con người phải luôn nghĩ nhớ rằng:
“Sống đạo đức, từ bi và bác ái”

và chúng ta luôn luôn ghi nhớ:

“Lời Chúa, Phật như suối từ ngọt mát
Chúa giáng trần hay là Phật đản sinh
Đề dạy ta sống với một chữ Tình:
“Tình Nhân Loại với Thiện Tâm sẵn có”

Chữ Phúc Đức chúng ta đều hiểu rõ
Khi con người sống đạo đức thiện tâm
Thì phúc duyên là dòng nước chảy ngầm
Mang an lạc, thiện lành cho ta đó”

(Trích bài thơ *Bình An Dưới Thế Cho Người Thiện Tâm* của Sương Lam)

Lễ Giáng Sinh đem niềm vui đến cho tất cả mọi người không phân biệt chủng tộc, màu da, tôn giáo, tuổi tác, nam nữ, gái trai, v.v.

"Những người không còn trẻ nữa" ở Portland, Oregon, trong đó có vợ chồng chúng tôi hân hoan đón mừng Lễ Giáng Sinh. Vợ chồng chúng tôi đã tham dự nhiều buổi họp mặt vui vẻ với Hội Cao Niên Portland và Nhóm Sinh Hoạt Người Việt Portland để đón mừng ngày vui này. Người viết đã nhiều lần giới thiệu sinh hoạt của hai nhóm dành cho người cao niên Việt Nam này ở Portland, Oregon mà vợ chồng người viết đã tham dự từ nhiều năm qua, rất vui, rất đầy tình cảm quý mến nhau.

Sang xứ Mỹ, tình cảm gia đình hình như không còn gắn bó nhiều như ở Việt Nam ngày xưa vì con cháu một phần còn bận đi làm hoặc ở xa cha mẹ vì việc học hành, vì việc làm. Phần khác, đời sống xứ người tôn trọng sự tự do cá nhân, không ai muốn làm phiền ai và cũng không muốn ai làm phiền mình, nên đa số người cao niên không sống chung với con cháu. Vì thế bạn già thường tìm đến bạn già để cùng nhau sinh hoạt hợp với nhu cầu và sở thích của người già hơn là với con cháu trong gia đình. Bạn già cũng cần đi sinh hoạt vui vẻ với công đồng bên ngoài, chứ không nên sống mãi trong nhà mà sinh bệnh và mất dần sinh khí nhé. Khi đi sinh hoạt trong cộng đồng, bạn sẽ học hỏi nhiều điều hay lạ, rất có lợi cho sức khỏe, nhu cầu tình cảm, và mở mang kiến thức nữa đây.

Nào mời bạn cùng vui với vợ chồng chúng tôi trong ngày lễ mừng sinh nhật tháng 12 và Giáng Sinh của Hội Cao Niên Portland được tổ chức trong ngày thứ Bảy 14 tháng 12 năm 2019 vừa qua tại Hollywood Seniors Center. Tay bắt mặt mừng, chúng tôi vừa được ăn ngon, vừa được ca hát líu lo, vừa được trao tặng quà cho nhau. Vui chăng?

Xin mời quý bạn xem các hình ảnh qua link đính kèm thì biết liền.

Hình ảnh và bản tường trình buổi tổ chức Mừng Sinh Nhật Hội viên tháng 12 và Mừng Lễ Giáng Sinh vào thứ Bảy, ngày 14 tháng 12 năm 2019 qua link đính kèm:

<https://photos.app.goo.gl/nF2tU4U76CPVs32B7>

Đặc biệt hơn nữa, Mrs. Mary Nguyễn đã hào phóng tặng mỗi vị cao niên có mặt một món quà nhỏ nhỏ đầy tình cảm. Xin cảm ơn Mrs. Mary Nguyễn, thủ quỹ Hội Cao Niên Portland rất nhiều vì đã ra công tổ chức lại còn tặng quà thêm cho các hội viên nữa? Thế là niềm vui được tăng đôi rồi. Smile! Kế tiếp đó, vợ chồng chúng tôi lại đến chung vui tiệc potluck mừng lễ Giáng Sinh của Nhóm Sinh Hoạt Người Việt tổ chức vào ngày thứ Năm 19 tháng 12, 2019 tại Trung Tâm Asian Health & Service Center ở 9035 SE Foster Road.

Một dãy bàn dài trên đó các khai

thức ăn do các hội viên mang đến đóng góp được các nhân viên của Nhóm SHNV Portland và các thiện nguyện viên sắp đặt rất mỹ thuật. Đặc biệt năm nay gian phòng họp mặt hình như tươi sáng hơn, đẹp đẽ vì bên cạnh cây Noel rất đẹp có rất nhiều chậu hoa Poinsettia đủ màu đặt trên sàn nhà, do Mrs. Tina Văn Phụng thuộc văn phòng Insurance Resources NW trao tặng cho toàn thể nhân viên và hội viên Nhóm SHNV Portland. Thế là "những người không còn trẻ nữa" của Nhóm SHNV Portland được tập thể dự buổi sáng, được chơi trò chơi, được ban giám đốc trung tâm AHSC tặng quà, được Mrs. Tina Văn Phụng tặng hoa, được chụp hình, được hát và được nghe karaoke, được ăn ngon, được cười vui vẻ. Hội viên ra về ôm một chậu hoa Poinsettia đẹp đem về nhà. Thế thì còn gì vui bằng. Thiện thay!

Xin cảm ơn Ban Giám Đốc Trung Tâm và các nhân viên AHSC, Mrs. Tina Văn Phụng, các thiện nguyện viên đã đem niềm vui mùa Giáng Sinh đến với chúng tôi.

Mời xem Hình ảnh Potluck Mừng Christmas của Nhóm Sinh Hoạt Người Việt Portland

https://photos.google.com/share/AF1QipPnh6XmKC2_TRnt8twm9yA-TvgNDhVJ4Roi43Jbp728BSkwHWT76EGgFXN1iaXiUA?key=SVBHUzRpNUxDTEp3YzQ2a0MxZEw0RWxaVGMzNGJB

Sau cùng, xin mời quý bạn thưởng thức bài thơ *Bài Tình Ca Tháng Chạp* và Youtube *Chúc Christmas và Happy New Year 2020* của người viết, thay cho lời cảm ơn của vợ chồng chúng tôi gửi đến quý vị đã tổ chức, đã tặng quà và đã góp mặt vào các tiệc vui mừng Christmas năm nay nhé.

Bài Tình Ca Tháng Chạp

Tháng Chạp đến với đèn hoa rực rỡ
Người người mừng chào đón lễ Giáng Sinh
Trời mùa Đông nhưng vẫn thấy ấm tình
Tình Nhân Loại, Thương Yêu và Bác Ái.

Thiện Tâm ấy nào phân chia tông phái
Chúa trên cao hay Phật ngự tòa sen
Thương kẻ trần không phân biệt sang hèn
Khuyên người phải biết thương yêu, giúp đỡ.

Quen hay lạ vẫn nụ cười cởi mở
Đưa bàn tay nắm lấy một bàn tay
Trao cho nhau lời chúc tốt đẹp này :
“Chúc tất cả được bình an dưới thế”.

Trang sử Việt dầu bao lần hưng phế
Giang sơn dầu có thay chủ đổi ngôi
Thủy triều kia dù lên xuống sục trôi

Nhưng hai chữ **Tình Thương** không thay đổi.

Chúa hay Phật không bao giờ nói dối
Dạy con người nên gìn giữ thiện tâm
Khuyên chúng sinh sửa đổi những lỗi lầm
Hiểu “Thiện ác đão đầu chung hữu báo”.

Trời lắng dịu sau cơn mưa giông bão
Xuân sẽ về sau đông lạnh âm u
Nắng sẽ lên khi thoát khỏi mây mù
Người hiểu Đạo sẽ tâm bình trí lạc.

Năm cũ hết sẽ bước sang năm khác
Chúc mọi người được trí lạc thân an
Lòng Thiện Tâm rất đáng giá ngàn vàng
Chúa Phật sẽ ban phúc lành cho Bạn.
Sương Lam

Minh Sương Lam chúc Xmas và Happy New Year 2020

Sương Lam xin kính chúc:

- * Quý vị Giáo Sư,
  - * Quý vị niên trưởng, huynh trưởng,
  - * Quý vị Thiện Tri Thức,
  - * Quý bạn đọc mục Một Cõi Thiện Nhân của Sương Lam,
  - * Quý vị đồng môn Học Viện Quốc Gia Hành Chánh
  - * Quý vị đồng môn Trường Nữ Trung Học Gia Long
  - * Quý vị thân hữu cõi thật, cõi ảo của Sương Lam
  - * Thân nhân gia đình họ Nguyễn Hữu
- Một mùa Giáng Sinh Vui Vẻ và Một Năm Mới An Khang, nhiều Sức Khỏe, Vạn Sự Như Ý**

Minh & Sương Lam

Mời xem Youtube dưới đây do người viết thực hiện:

Minh Sương Lam chúc Xmas và Happy New Year ... - YouTube

<https://youtu.be/ezuJp-1z8N8>

<https://www.youtube.com/watch?v=ezuJp-1z8N8>

Merry Christmas and Happy New Year

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiện Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN496-ORTB 916-122519)

GHEN CHI LẠ?

- Em nấu chi canh khô qua,
Kho cá toàn tiêu với ớt,
Chanh hết còn giữ vỏ kìa!
Phơi khô đến là héo úa?

Lại luôn ao ước ngọt ngào,
Anh lấy đâu ra lãng mạn?
Thân gầy thôn môn tiêu hao
Đành dựa hơi hùm, râu cáo!

Đêm cứ mê bóng trăng vào,
Ngày mê lá reo rào rào,
Cứ ngồi hoài ngoài bờ ao
Bảo sao anh không ghen ảo?

- Thà thương hàng cau quê nhà
Dù cho khô queo, héo úa
Còn hơn hột xoàn lạ xa
Trơ trơ chẳng gì quý hóa!
Sao anh rầy rà quá nha?
Á Nghi, 22.12.2019

ĐỢI TRÔNG

Gió rét ủa về buổi chớm đông
Co ro áo ấm, nhạt môi hồng
Vườn yêu phủ trắng màn sương lạnh
Cúc tím bên hồ đợi nắng hong
Nắng ở đâu rồi sao chẳng đến
Bâng khuâng lá úa rụng ngoài song
Tình như gió thoảng chiều hoang vắng
Một bóng âm thầm những đợi trông...

Phạm T. Minh Hưng

TÔN GIÁO QUỐC DOANH: DÂN XÂY, ĐẢNG THỜ?

“Sur, thầy” béo bèo bèo beo,
Con chiền ồm tèo tèo teo cúng tiền,
Xây chùa Phật tử luân phiên
Bệ cao đảng chiếm, ngang nhiên thờ Hồ.
Ý Nga, 25.12.2019

KHOE!

Ngày xưa anh cứ cầm tay
Khen: “Thon mười ngón ngát ngây người nhìn!”
Nên em “nhẹ dạ, cả tin”
Dọn nhà, làm bếp trăm nghìn việc: khoe.

Chẳng lo chăm sóc vuốt ve
Ngón buồn, ngón tủi khóc nhe, chẳng nghe
Nên tay hờn giỗi nín khe
Để em than thở chua lè cả thơ!
Á Nghi, 22.12.2019

VƯỞNG!

Khó thương quá! Thấu chẳng là Thiên Hạ
Người đi chơi hơn hờ mở hờ ha,
Kẻ ở nhà khép cửa, hờn Người Ta
Tia cành lá, cắt dây dưa thừa mưa.

Những lời hứa cứ đẩy đưa ngoài cửa
Theo nắng mưa trú, tựa tựa phương nào,
Bay qua cầu, trăng huyền ảo, trời cao?
Thương khờ khạo cứ vương sầu đau đau!
Á Nghi, 19.12.2019

Hoa Cúc Mùa Thu

Hoa Cúc Tháng 10 ở sân trước nhà SL

Translate

Portland mùa thu có lá vàng trên khắp nẻo đường, có sương mù buổi sáng, có những cơn mưa lạnh làm cho ta cảm thấy buồn hơn. Tuy nhiên, người viết vẫn tìm được thi vị mùa thu khi được cùng phu quân đi ngắm buổi triển lãm hoa cúc hằng năm được tổ chức vào cuối tháng mười hoặc đầu tháng mười một. Năm nay, vợ chồng người viết bận quá nên không đến xem buổi triển lãm hoa cúc hằng năm thường được tổ chức ở Portland Nursery vào tháng 11.

Chỉ còn vài ngày nữa là chúng ta sẽ bước vào mùa đông với tuyết trắng phủ khắp trời, với những ngày đông lạnh lẽo. Người viết có chút cảm hứng viết bài tâm tình này để lưu lại một chút gì về đẹp của mùa thu đã qua, để chia tay với nàng cúc vàng xinh đẹp và xin hẹn sẽ gặp lại nàng cúc vàng sang năm.

Vì yêu hoa cúc nên người viết cũng trồng một chậu cúc vàng ở sân trước và vài khóm cúc vàng ở vườn sau. Buổi sáng người viết tập đi bộ trên treadmill nhìn ra vườn ngắm hoa cúc vàng cũng thú vị lắm đấy.

Mời xem youtube do người viết thực hiện:

[Portland Hoa Cúc Mùa Thu - YouTube](https://youtu.be/1AO8n1bd5wo)
<https://youtu.be/1AO8n1bd5wo>

Xin mời quý bạn cùng tìm hiểu sự tích Hoa Cúc Vàng dưới đây. Có thể từ đây bạn sẽ yêu hoa cúc hơn nữa chẳng?

SỰ TÍCH HOA CÚC VÀNG

Chuyện kể rằng, ngày xưa xưa (xưa lắm rồi, cái thời mà con người và thần tiên còn rất gần nhau), có hai mẹ con nghèo sống rất yên bình trong một ngôi nhà nhỏ. Người mẹ tên là Hoa, còn người con tên là Cúc.

Bà Hoa là người ăn ở hiền lành, sớm ngày thức khuya dậy sớm làm lụng vất vả để nuôi Cúc. Và để đáp lại công ơn của mẹ hiền, nàng Cúc ngay từ khi còn nhỏ đã rất hiếu thảo, biết vâng lời và chăm chỉ.

Ngày qua, tháng qua, hai mẹ con cứ dựa vào nhau mà sống. Nhưng thời gian trôi đi cũng là lúc sức khỏe của mẹ nàng Cúc yếu dần. Và một ngày kia, bà Hoa bỗng lâm bệnh nặng. Nàng Cúc thương mẹ lắm, nên dù nhà nghèo nàng vẫn cố gắng chạy chữa những thầy lang giỏi nhất vùng. Bao nhiêu của cải mà hai mẹ con dành dụm và cả ngôi nhà mái lá đơn sơ cũng phải bán để lấy tiền chữa bệnh cho mẹ. Ấy vậy mà sức khỏe của bà Hoa vẫn không có gì tiến triển, mà trái lại còn nặng thêm. Trước thử thách đó, nàng Cúc vẫn lo lắng cho mẹ và quyết tâm đi tìm thầy thuốc chữa bệnh cho Bà.

Nàng đi mãi, đi mãi, qua bao nhiêu làng mạc, núi sông, ăn đói mặc rách vẫn không nản lòng. Một hôm đi qua một ngôi chùa, nàng xin phép nhà sư trụ trì được cầu phúc cho mẹ, tấm lòng hiếu thảo của nàng động đến cả trời xanh. Trời nghe phải nhỏ lệ, đất nghe phải cúi mình. Đức Phật từ bi cảm thương tấm lòng hiếu thảo của nàng, động lòng trắc ẩn Người đã hóa thân thành một nhà sư, đi ngang qua chùa và tặng nàng một bông hoa vàng rực. Đức Phật nói: "Ta cho con bông hoa này, nó là biểu tượng của sự sống, là bông hoa chứa đựng niềm hy vọng, là ước mơ của loài người và nó chính là thần dược để chữa bệnh cho mẹ của con. Nhưng hãy nhớ rằng, cứ mỗi năm trôi qua là bông hoa này sẽ rụng đi một cánh và tuổi thọ của mẹ con cũng theo đó mà giảm dần. Vì vậy nên bông hoa này có bao nhiêu cánh thì mẹ con sẽ sống thêm với con được bấy nhiêu năm."

Nàng Cúc cảm tạ Đức Phật và đếm cánh hoa. Rồi nàng đau buồn khi nhận ra bông hoa chỉ có năm cánh, nghĩa là mẹ Hoa chỉ sống với nàng được năm năm nữa.

Thương mẹ quá Cúc đã liều xé nhỏ từng cánh hoa cho đến khi không còn đếm được bông hoa có bao nhiêu cánh nữa. Bà Hoa nhờ có bông hoa thần dược đó mà sống rất lâu bên người con hiếu thảo của mình.

Bông hoa vàng rực vô số cánh là biểu tượng của sự sống, là ước mơ trường tồn, là khát vọng chữa lành mọi bệnh tật của con người. Sau này người đời gọi nó là Hoa Cúc để tưởng nhớ đến hai mẹ con nhà đó.

Hoa Cúc trong đời sống tâm linh của người Việt thể hiện rõ qua những bộ tranh tứ quý: "Tùng Trúc Cúc Mai". Hoa Cúc là biểu tượng cao quý của sự sống, của sự thịnh vượng và tình cảm thương yêu, hiếu thảo của con người. Và đối với những bậc trung thân, thi sĩ ở ẩn thì nó còn là người bạn tri âm tri kỷ nữa đấy các bạn ạ!

Ngày nay, ngoài màu vàng đặc trưng vốn có, họ nhà cúc còn có nhiều loại mang những màu sắc khác nhau vô cùng rực rỡ như xanh, tím, cam, hồng,... và có mùi hương thơm mát, mang lại sức khỏe và sự sáng khoái cho con người

(Nguồn: Bích Thủy (Sưu tầm))

Người viết thích sưu tầm những bài thơ, bài nhạc nào đem đến cho người viết niềm vui, niềm hạnh phúc lẫn sự tinh thần. Một trong những nhà thơ được người viết kính mến là nhà thơ Phạm Thiên Thu phổ nhạc được nhiều người yêu thích như *Ngày Xưa Hoàng Thị, Đưa Em Về Chùa, Gọi Em Là Đóa Hoa Sầu*.

Thơ Phạm Thiên Thu nửa đời nửa đạo, mơ mơ màng màng khiến ta có một cảm giác rất thú vị. *Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng* của ông gồm 100 đoạn, mỗi đoạn 4 câu, trong đó có người viết.

Mời Bạn thưởng thức Youtube *Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng* qua tiếng hát của Phạm Thiên Thu

[Thái Thanh - Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng thơ ... - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=dhFulwDsWE)
<https://www.youtube.com/watch?v=dhFulwDsWE>

nhà thơ Phạm Thiên Thu

Xin mời các bạn thưởng thức bài thơ đã được phổ nhạc dưới đây:

Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng

Rừng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
Thôi thì em đừng ngại mưa mau
Đưa nhau ra tới bên cầu nước xuôi
Sông này đây chảy một giòng trôi
Mây đầu sông thắm tóc người cuối sông
Nhớ xưa em chửa theo chồng
Mùa xuân may áo, áo hồng đào rơi
Mùa thu em mặc áo da trời
Sang đông lại khoác lên người áo hoa.

Rừng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say

Thôi thì em chẳng còn yêu tôi
Leo lên cành bưởi khóc người rung rung
Thôi thì thôi mộ người tà dương
Thôi thì thôi nhé đoạn trường thế thôi
Nhớ xưa em rũ tóc thề
Nhìn trăng sao nở để lời thề bay
Đội nhau tàn cuộc hoa này
Đành như cánh bướm đời tây hững hờ

Rằng xưa có gã tử quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say
Thôi thì thôi để mặc mây trôi
Ôm trăng đánh giấc bên đời dạ lan
Thôi thì thôi chỉ là phù vân
Thôi thì thôi nhé có ngàn ấy thôi
Chim ơi chết dưới cội hoa
Tiếng kêu rơi rụng giữa giang hà
Mai ta chết dưới cội đào
Khóc ta xin nhỏ lệ vào thiên thu.

Phạm Thiên Thư

(Nguồn: Tu viện Quảng Đức)

Người viết hy vọng trong năm ba phút dừng chân nơi khu vườn Một Cõi Thiên Nhân này, quý bạn có được những phút giây an lạc tinh thần qua những tài liệu do người viết sưu tầm đem về đây chia sẻ với bạn bè thân hữu. Xin được một sự cảm thông của những người bạn “đồng tình tương ứng, đồng khí tương cầu” với người viết để chúng ta cùng được sống trong yêu thương và thân ái giữa chốn phù vân này.

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 495-ORTB 915 121919)

DẠY CON

Bạn tôi kể:

Hồi nhỏ Ba mình dạy Toán cho con gái thường dùng những thí dụ dễ hiểu như vậy:

- Nếu con bung một nồi cà ry từ bếp lúc 3 giờ, đến nhà ông Ngoại để biếu là 4 giờ 10 phút. Vậy con đã đi với vận tốc bao nhiêu cây số 1 giờ?

Má hỏi: “Cái nồi nặng bao nhiêu ký vậy anh?”

Ba rộng lượng với mấy con số bất chợt: “Riêng cái nồi không 4kg, thêm 9 lít nước, 1kg thịt gà, 2kg vừa khoai tây, khoai lang vừa cà rốt, sả, hành, tỏi, tiêu, ớt và 1 trái dừa. Con tính luôn xem là nguyên nồi cà ry nặng bao nhiêu kg đi?”

Má nói: “-Con thưa với Ngoại là món này Ba nấu lỏng bông vậy tha hồ cho bà Ngoại chấm bánh mì, khỏi cần nhai, nhưng Ba quên bỏ cà ry và quên mua bánh mì rồi, Ngoại sai con Nụ đi mua giùm Ba.

Rồi quya sang Ba, Má hỏi: “Mà nồi có nắp không anh?”

Ba thương con: “Nắp chi nữa cho nặng con nhỏ?”

Má lo lắng: “Không có nắp thì con trù hao đi: đến nơi sẽ đổ hết một nửa trọng lượng, không mồi tay đâu.” Ba sợ đổ: “Vậy con ra vườn hái một tàu lá chuối to, rửa thật sạch, rồi đặt lên thì đi đường nước không sóng sánh ra đất, vừa nhẹ lại vừa tránh bụi bặm.”

Má chu đáo: “Nếu bụi bay lên lá chuối nhiều quá thì con đi chậm chậm không thổi bụi nó... ăn hết... “cà ry” nha con.”

Rồi cũng Má thắc mắc: “Mà nồi nóng không anh?”

Ba trấn an: “Ấm thôi! Cho khỏi phỏng con gái cưng! Khi nào dùng, bà Ngoại sẽ hâm lại cũng được.”

Má lại lo xa: “Nóng hay lạnh thì con bé cũng không thể bùng nổi cái nồi nhiều ký thế kia đâu anh.”

Ba có ngay một biện pháp: “Anh Hai sẽ khiêng phụ con!”

Má phản đối: “Đứa cao tông ngông sẽ nghiêng hết sức nặng về phía con bé tí teo này. Anh đâu muốn nằng út... tấm “cà ry” phải không nè? Sao anh không đổi cái nồi “cà ry” khổng lồ nặng trĩch kia thành một cái giỏ trái cây nhẹ nhàng êm ái hơn cho con gái?”

Ba đui lý nên cho một bài toán rất “xi trum” (Les Schtroumpfs*): “Ừ thì một cái giỏ gồm vừa hoa quả, vừa trứng gà, bánh, kẹo là... 5,1 kg.”

Má vẫn còn lo: “Giỏ nặng không anh?”

Ba lắc đầu: “Chỉ 132,65gr thôi, tính luôn cái... nắp gài lại để giữ cho hoa tươi và trái cây bà Nội mới hái không bị rớt dọc đường!”

Má rành rẽ: “Người ta bảo nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa, ai lại bỏ trứng và hoa tươi chung với trái cây thế kia thì còn gì... đời hoa? Con cầm hoa trên tay nha!”

Con bé ngây thơ vô số tội tính toán thật hà tiện: “Dạ cứ để hoa trong giỏ! Tay của con phải cầm viết thì mới tính bài toán này được. Để coi: 5 kg thì chắc là trong giỏ có 1 trái ổi, 1 trái xoài tượng, 2 trái me dốt, 2 trái cóc, 10 trái chùm ruột, gói muối ớt và 1 vòng hoa vạn thọ để con và nhỏ Nụ chơi trò Cô Dâu.

Ba còn đang ngờ ngác thì Má đã nhắc tuồng: “Con không thêm ô mai, xí muối cho đủ trọng lượng Ba đã yêu cầu sao?”

- Dạ! Hồng ấy thêm 1kg hạt dưa và mút dưa nghen Má? Con Nụ nó hông thích ô mai!

- Ừ! Để Má lấy trái dưa trong nồi “cà ry” của Ba ra làm mút, bề nào thì không cà ry cũng phải có dưa cho Ba con vui.

Ba đầu hàng: “Thôi hôm nay con qua đó tính với cháu Nụ xem thử vận tốc là mấy km/1 giờ đi? Kể từ mai, lớp Toán sẽ chỉ còn mỗi một giáo sư và 2 đứa học trò thôi, nhớ nhắc cháu Nụ qua sớm!

Má đắc thắng: “Hai giáo sư dạy một học trò thì mới giỏi chứ anh! Em cũng dạy toàn những điều hữu lý, có ích cho sự suy nghĩ của con mà!”

- Dứt khoát chỉ hai học trò và một giáo sư! Anh chỉ muốn dạy cho con tập tính toán cho mau, em vừa... rề rà vừa... rầy rà quá... như vậy thì nên ở trong phòng mà làm... thơ đi! Ừ mà con có nhớ cách tính bài toán này không nè?

*

Sau này mình nghe ông anh kể thêm rằng: sự im lặng hơi lâu sau câu hỏi làm ba má khựng lại, quay qua nhìn thì cô học trò bé bỏng đã... ôm mút dưa biến mất tự lúc nào.

Ông nội ngừng đọc sách và trả lời thay: “Giờ này chắc tụi nhỏ đang gọt xoài tượng chấm muối ớt rồi! Hồng biết chúng sẽ làm gì với mấy cái trứng bể trong giỏ chứ Giáo Sư Toán và Giáo Sư Văn thì nên học nhau cách dạy con qua đề toán cho rõ ràng và nhanh nhẹn hơn giùm ba. Sau Tết hai con ghi danh liền cho 6 đứa nhỏ trong nhà đi sinh hoạt Hướng Đạo Việt hết đi! Chứ cứ để chúng nó hết khiêng “cà ry” lại làm Cô Dâu Đới Bông Vạn Thọ thì làm sao mà tháo vát và khôn ra nổi?”

Ý Nga, 16.12.2019

*Xi Trum (tiếng Pháp: Les Schtroumpfs) là tên một chủng tộc tí hon màu xanh được hư cấu bởi họa sĩ Peyo, xuất hiện lần đầu trong truyện “Johan et Pirlouit” và trở thành tên loạt truyện tranh phát hành vào năm 1958, sau đó có hoạt hình, phim ảnh và các sản phẩm thương mại.

*Hướng Đạo VN: (Scouting) được thành lập vào năm 1931 tại Hà Nội (trước 1975 Hướng Đạo chúng ta từng là một thành viên của Phong Trào Hướng đạo Thế Giới (World Organization of the Scout Movement), được sáng lập bởi Robert Baden-Powell, một trung tướng trong Quân đội Hoàng gia Anh vào năm 1907. Mục đích của

Phong Trào là giáo dục bổ túc cho giáo dục gia đình và học đường, giúp thanh thiếu niên rèn luyện tính khí, tính tháo vát, để có thể thích nghi với mọi hoàn cảnh, chuẩn bị để trở thành những công dân tốt, có trách nhiệm, biết trọng danh dự và hữu ích cho xã hội. (Chữ "đạo" trong cụm từ "Hướng Đạo" có nghĩa là "đường"; Hướng đạo có nghĩa là "dẫn đường")

Ông Bà Nuôi Cháu

Người viết đang xem phim truyện tình cảm "Bí Mật Của Hạnh Phúc" trên Youtube thật cảm động. Câu chuyện nói về hai vợ chồng trẻ ly hôn. Cô cháu ngoại được bà ngoại nuôi dưỡng từ tấm bé được bà ngoại tiếp tục chăm sóc vì cả hai vợ chồng trẻ mỗi người đều phải đi làm.

Ông bà nội từ quê lên thăm cháu nội và muốn giữ nuôi cháu vì người mẹ phải đi làm xa và người cha muốn con gái về sống chung với cha và ông bà nội. Nhưng cô cháu ngoại 5 tuổi này thương bà ngoại nhiều hơn vì tình cảm gắn bó từ lâu với bà ngoại và bà ngoại đã chăm sóc bé từ nhỏ nên tình cảm thương yêu cháu ngoại sâu đậm hơn tình cảm của ông bà nội sống ở quê từ lâu không gặp gỡ. Đó là một sự tự nhiên vì trẻ con luôn thương yêu người nào gần gũi, thương yêu chúng.

Bà ngoại là một cô giáo đã về hưu, chồng chết nên thương yêu và chăm nom cháu ngoại với tất cả tình thương yêu của mình. Bà đã hy sinh thể diện, giả làm người giúp việc và làm đủ mọi cách để được gần gũi cô cháu ngoại đang được ở với ông bà nội và cha. Một bà ngoại có học thức, tốt và thương yêu cháu ngoại hết lòng. Bà luôn mong muốn cha mẹ của đưa bé tái hợp để cháu ngoại của bà được sống đầy đủ trong tình yêu thương của cha mẹ. Thật rất cảm động. Cha mẹ nào chẳng thế, thương hết đời con sang đời cháu.

Ở đâu cũng thế, ông bà nội ngoại không bao giờ sợ bị thất nghiệp nên lúc nào cũng được con cái tạo ra việc làm "Part time", đôi khi "full time" cho ông bà nội, ngoại đã về hưu, nhất là ở Mỹ hiện tại

Xin mời đọc một trích đoạn dưới đây:

“....Trên toàn nước Mỹ, có khoảng 2.7 triệu các ông bà đang phải nuôi dạy cháu của mình, và khoảng 20% trong số này có lợi tức được coi là ở dưới mức nghèo, theo các dữ kiện của cơ quan thống kê dân số.

Và số người trong thành phần này đang ngày càng cao hơn. Con số ông bà nuôi dạy cháu tăng 7% từ năm 2009 tới nay.

Các chuyên gia xã hội cho hay chiều hướng này sẽ còn tiếp tục trong khi nước Mỹ đang phải đối phó với tình trạng nghiện ngập ma túy. Việc cha mẹ ở trong quân ngũ và phải đi công tác xa cũng như sự gia tăng trong số phụ nữ bị tù cũng là những yếu tố góp phần buộc giới ông bà phải nhận lãnh vai trò cha mẹ đối với các cháu của mình....”

(Nguồn: <https://www.nguoi-viet.com/hoa-ky/Tinh-trang-ong-ba-nuoi-chau-dang-gia-tang-o-My-4421/>)

Hôm nay, một người bạn vừa gửi đến người viết bài viết dưới đây, mời bạn đọc xem có đúng không nhé.

Khi cha mẹ làm... ôsin cho con cái

Nắm bắt được tâm lý người già thường muốn được sum vầy bên con cháu. Không ít người con đã vô tình biến cha mẹ mình thành osin bắt buộc dĩ...

Bà A. có hai người con một trai một gái, cả hai đều đã lập gia đình. Lúc nghỉ hưu bà cũng đã có cháu nội, cháu ngoại, mỗi nhà hai đứa cháu. Tranh thủ lúc bà còn khỏe, con gái, con dâu đều gửi cháu cho bà trông. Ông mất sớm nên một mình bà không chỉ trông mấy đứa cháu mà còn bao thầu cả chuyện dọn dẹp nhà cửa, nấu nướng, giặt giũ cho các con.

Nhiều lúc đuối sức, bà kêu thêm người giúp việc nữa nhưng các con lại phản đối kịch liệt nào là chi phí tốn kém, không thể tin tưởng người ngoài. Rồi các con động viên bà ráng cố gắng thêm vài năm nữa đến lúc các cháu đủ tuổi vô mẫu giáo. Bà chỉ biết than thở phận mình chẳng khác gì ôsin cho con cháu.

Đó cũng là tình cảnh mà ông B. và bà C. đang phải chịu đựng trong nhiều năm qua. Ông bà có bốn người con gái dù đã lập gia đình vẫn ở chung chứ không ra riêng. Đến lúc có con lại khoán trắng cho ông bà chăm để rảnh rang đi làm. Cả nhà lúc nào cũng ồn ào, huyên náo như một cái chợ bởi đám cháu của ông bà đủ mọi lứa tuổi cứ nghịch ngợm chọc phá rồi khóc la, thưa kiện...

Bà vừa chăm nom các cháu vừa nấu nướng, cho ăn. Còn ông thì phụ trách việc chợ búa với đưa đón những đứa lớn đi học. Hàng xóm ai cũng lắc đầu ngán ngẫm cho hai ông bà vì đến cái tuổi xế chiều vẫn cứ như chăm con mọn chưa thể nghỉ ngơi an nhàn.

Có một thực tế dễ nhận thấy rằng, việc chăm sóc và dạy trẻ theo kinh nghiệm theo mỗi thời buổi là khác nhau, có những điều ông bà dạy dỗ các cháu sẽ không còn phù hợp với xã hội hiện tại. Mặc khác, thế hệ ông bà đã cả đời vất vả mưu sinh và chăm lo cho con cái mình, đến tuổi già, ông bà cần được nghỉ ngơi, chăm sóc sức khỏe. Nếu ông bà vẫn còn đủ sức khỏe thì chỉ có thể hỗ trợ con cái trong một số công việc chứ không thể bắt họ làm thay, quán xuyến tất cả.

Hơn nữa, trẻ không được ở với bố mẹ lúc nhỏ là một thiệt thòi lớn và sẽ ít gắn bó với bố mẹ hơn. Để trẻ phát triển tốt cả thể chất và trí tuệ đó là nghệ thuật kết hợp một cách khéo léo giữa ông bà, bố mẹ và người thân.

Con mình sinh ra mà lại bắt ông bà phải trông nom là điều không hợp lý. Khi quyết định trở thành bố, thành mẹ nghĩa là bản thân cũng phải sẵn sàng với trách nhiệm to lớn đằng sau đó. Con mình sinh ra thì trông nom, chăm sóc là nghĩa vụ và trách nhiệm của bố mẹ.

Đừng vắt kiệt sức của các cụ ở tuổi xế chiều. Trong trường hợp đặc biệt như bận công tác đột xuất, không sắp xếp được thời gian thì các vợ chồng trẻ có thể nhờ ông bà trông cháu giúp vài ngày.

Chăm trẻ không hề dễ dàng nhất là theo chế độ ăn uống, dinh dưỡng ngày nay, nên nếu phó mặc cho ông bà trông nom sẽ làm cho các cụ rất mệt nhọc. Mặt khác, khi sống chung, gần gũi con cái, cha mẹ sẽ hiểu rõ chúng cần gì, tính cách ra sao, việc dạy dỗ sẽ dễ dàng hơn.

Xin đừng đẩy gánh nặng ấy sang cho ông bà rồi hồn nhiên cho rằng đó là lẽ dĩ nhiên ở đời. Ông bà đã một đời lam lũ nuôi con, đến khi tuổi về già điều mà con cháu nên làm là báo hiếu và để ông bà được nghỉ ngơi. Đừng vì sự ích kỷ của mình mà đẩy lên vai ông bà gánh nặng chăm cháu.

(Nguồn: Email bạn gửi- Không thấy đề tên tác giả- Cảm ơn Huỳnh Nguyễn)

Xin mời đọc thêm vài chuyện nữa cũng do bạn chuyển đến cho vui nhé.

Ngày xưa, ở quê nhà thường nghe nói “nuôi con” chứ ít khi nghe nói đến “nuôi cháu”.

Ngày nay ở xứ người thì “nuôi cháu” không mấy xa lạ đối với những ai đã đạt chức “Nội” hay “Ngoại”. Có nhiều người nói diễm phúc lắm mới đạt được chức Nội/Ngoại!

Chúng tôi xin được kể một vài mẫu chuyện: vui có, buồn có, lo có và giận thì cũng có... qua việc “nuôi cháu”

1. VUI:

Ông bà gần tới tuổi hưu có một đứa con gái đã ổn định gia thất và sinh ra cho ông bà một đứa cháu ngoại. Đứa cháu mang lại niềm vui cho ông bà, bảo rằng, dường như bây giờ mình thương và vui với cháu nhiều hơn là với con mình lúc chúng còn tuổi thơ. Giải thích điều đó có thể do là, lúc sinh con ra thì lại bận sinh kế cho nên không có thì giờ để vui với chúng.

Niềm vui mang lại cho ông bà là những tiếng cười, những tiếng nói bập bẹ, ngây ngô và dễ thương của đứa cháu. Niềm vui cũng xuất phát từ ý nghĩ rằng, nuôi cháu giúp các con an tâm làm việc đồng thời tiết kiệm được một số tiền. Niềm vui cũng xuất phát từ ý nghĩ nuôi cháu giúp cho đứa bé được an toàn hơn và giúp cho tình thương gia đình được gắn bó, tình cảm giữa ông bà và cháu kết chặt thêm.

2. LO:

Một bà nuôi cháu nội, một hôm đứa bé vấp té làm xước trầy một mảng lớn trên một phần khuôn mặt. Vết thương không có gì quan trọng nhưng sợ để lại vết sẹo. Bà lo lung lắm, trong lúc chờ đợi để được chăm sóc vết thương mà bà cứ ngồi thẫn thờ, thở ngắn thở dài, đôi mắt đỏ hoe ngấn lệ.

Trần an nhưng bà vẫn cứ lo, cứ khóc:

- Chẳng biết chiều nay con dâu của tôi đi làm về, thấy con nó như thế này không biết sẽ nói gì và tôi cũng không biết phải nói làm sao. Tôi biết nó chăm con giữ lắm!

Bà sợ con dâu cũng phải, bà không sợ thằng con trai bởi biết chắc là thằng con không dám nói gì rồi!

Mấy hôm sau bà mang đứa cháu ra để coi lại vết thương, vết thương không có dấu hiệu nhiễm trùng, trần an là vết sẹo có thể không lớn và sẽ biến mất sau vài tháng. Trông bà có vẻ bớt lo âu.

Hỏi hôm đó con trai và con dâu của bà phản ứng ra sao, bà trả lời:

- Thằng con nhìn thấy thì tỏ vẻ lo âu lung lắm, có lẽ nó vừa thương con, vừa sợ mẹ nó lo lắng và chắc chắn rằng nó sợ vợ buồn nữa, tôi đoán vậy chứ hông biết là đúng hay sai!?

Hỏi còn con dâu của bà có nói gì không?

Bà nói:

- Con dâu vừa thấy thì khóc lớn, chỉ nói với con nó chứ không nói với tôi: “Ai làm cho con té mà ra nông nổi này hỡi con, còn gì cái mặt của con nữa?”

Hỏi bà trả lời sao?

Tôi chỉ ông nội nó mà nói:

- Ông nội nó làm té chớ còn ai vào đây nữa mà hỏi!

Hỏi sao bà lại trả lời như vậy, nó tự ngã té chớ đâu có phải là do ông nội làm nó té, phải không?

Bà trả lời:

- Bởi nó hỏi ai làm té chớ nó đâu có hỏi tại sao lại té cho nên tôi chỉ ông nội nó, thử coi nó nói cái gì!

Hỏi con dâu phản ứng ra sao khi nghe ông nội nó làm té, bà cho biết là nó chỉ nhìn ông rồi làm thinh.

Hôm đó bữa cơm gia đình thật yên lặng, kết thúc nhanh chóng và đồ ăn còn thừa lại khá nhiều!

Trường hợp điển hình không buồn, không lo:

Bà nọ chăm cả cháu nội lẫn cháu ngoại.

Lúc đầu chỉ có một cháu nội, ông bà thương và vui lắm, nhận nuôi ngay. Con dâu cũng biết điều gởi bà 50 đô mỗi tuần để lo tiền sữa, tiền ăn.

Từ cái hôm mà thằng con quên mang tã giấy theo, bà nhờ ông ra shop mua về một thùng và dặn con là tạm thời đừng mang thêm tã (dự trữ) mỗi ngày. Từ đó, thằng con nghe lời mẹ nên không bao giờ mang tã (dự trữ) theo nữa và dĩ nhiên là sau đó bà phải xuất tiền để

mua tã tiếp. Bà nghĩ, cho con cháu chút đỉnh thì nè hà gì mà nhắc nhở dâu con. Lại sợ, nhiều khi nhắc nhở làm cho chúng buồn lòng không thèm đem con về gởi nữa thì buồn chết đi được!

Năm sau, có thêm một đứa cháu nội nữa, ông bà vui lắm, bà hăng hái nhận tiếp mà nuôi nhưng thằng con vẫn cứ tiếp tục đưa 50 đô mỗi tuần như mọi khi chứ không thấy tăng thêm ngân sách mặc dù nhân khẩu có tăng. Thương con, thương cháu cho nên ông bà không nhắc nhở, vẫn vui vẻ trong công tác nuôi cháu của mình.

Những năm kế tiếp, sau khi các con đã lập gia đình đủ, có thêm nhiều đứa cháu nội ngoại ra đời. Không thể từ chối, dâu thế đôi xử bất công cho được và gần đây ông bà đã có tới 5 đứa cháu để chăm sóc.

Ông bà vẫn thấy vui, nói cho đúng thì các con của ông bà cũng biết điều cứ đến ngày của Mẹ, ngày Tết là các con mời đi ăn, biếu tiền, lâu lâu cho đi thăm (ngắn hạn) VN một lần. Nhưng bà cũng phải li xì đầu năm, li xì sinh nhật của các cháu, mua thêm tã, sữa và thức ăn,... Nói chung số tiền các con tặng không vượt quá số tiền của ông bà xuất ra.

Tuy vậy, tiếng cười và tiếng nói ngây ngô, ngộ nghĩnh, dễ thương... của mấy đứa cháu là niềm vui cho ông bà trong lúc tuổi già.

(Nguồn: Email bạn gửi- Không thấy đề tên tác giả- Cám ơn anh Phong)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi –MCTN 494-ORTB9-4-121119)

Nhìn Lại Bóng Không

(Thơ xướng)

Theo anh suốt vạn dặm dài
Con đường phía trước có cài ngải mê!
Theo anh trùng điệp sơn khê
Đất trời bịn rịn đường về sơ hoang.

Theo anh nền lụn hương tàn
Mỏi mê thả cái hồng nhan cuối ghềnh
Chân mòn nặng bước chông chênh
Guốc rên cọ đá thân rên rả rời.

Đồi cao rừng thăm biển khơi
Theo anh thoát rặng nửa đời lưu vong
Giật mình nhìn lại bóng không
Áo lem lấm tẩm bụi hồng trắng soi.

Theo anh mòn láng cuộc đời
Đêm ngòi đồng thiếp ngày thôi miên dài
Bỏ thiên quên kiếm Bản Lai
Xóa luôn công án là Ai? Ta Là....

Trang kính vô tự hiện ra
Anh là cái Ngã. Ta là Vô Minh

Kiều Mộng Hà

BỂ KHỔ

(Thơ họa)

Lụy anh gói những đêm dài
Mê mê tỉnh tỉnh như cài bùa mê
Hỡi người vạn dặm núi khê
Có nhìn khói thuốc mơ về chiều hoang.

Lụy anh hương nhạt sắc tàn
Gương thôi soi bóng điện nhan thả ghềnh
Nỗi buồn công gánh nghiêng chênh
Bám theo những phút đau rên chẳng rời.

Hồn sầu như sóng dạt khơi

CHỈ XIN MỘT CHỮ

Đưa em vào vùng tuyết trắng
Tưởng tượng tuần lộc kiêu phi
Áo nàng Bạch Tuyết khoe nắng
Phát phơ theo nét nhu mì.

Hàng thông khoe tài nhẫn nại
Roi chùm tuyết ướt bày nai,
Em xinh khoe nét quý phái
Xoay tròn phô nét trang đài.

Anh chẳng nhớ anh sáu mấy*
Hay vừa mấy sáu, học yêu
Ngắm em, nhịp tim trôi dạt
Điệu nhạc Giáng Sinh dập dờu.

Hôm nay giáng trần Thiên Chúa
Chút nữa bé đưng: “Đạ... thưa...”
Chỉ cần em ngưng đùa, múa
Đáp chậm chậm một tiếng: “Ừa!”

Nhé em yêu kiều bé bỏng?
Chúng ta kết hôn giữa rừng
Em là công chúa giáng thế
Cả đời sẽ được anh cung!

Á Nghi, 10.12.2019

*Sáu mươi mấy tuổi hay tuổi 16, 26

TÌNH NHƯ BÓNG MÂY

Tình có nồng nàn như nắng xuân
Mà sao xa vắng biết bao lần
Nhật cánh mai vàng rơi trước ngõ
Ngậm ngùi hồn bỗng thấy băng khuâng.

Tình hỡi có còn thơm phấn hương
Mùa yêu ngày cũ có sâu vương
Hàng hôn mây trắng bay nhiều quá
Hỡi tình hiu hắt bến bờ thương!

Vì đâu cách biệt núi sông dài

Mênh mông biển cả vá tình thương vong
Mù sương trôi dạt cõi không
Lạc vườn hoa dại tình hồng nắng soi.

Nhớ anh dẹt mộng chân trời
Xuân Thu mây lượn lờ ngày dài
Quên rồi diện mực tương lai
Hồng trần tham đắm khổ ai? Thế là ...

Thiền tâm định quán lần ra
Anh gieo cái nghiệp. Ta đã u minh...

Minh Thuý

Thuyền tình hun hút mộng tàn phai
Ngóng trông mòn mỏi sáu muôn lối
Mộng đã vời xa đâu đáng ai?

Tình ơi có tiếc cánh hoa xưa
Áp ủ trang tình thơ mộng mơ
Trao nhau chẳng nói câu hò hẹn
Mùa thương yêu dấu đã mịt mờ...

Giữ nhé tình ơi chút hương lòng
Mặc đời hư ảo có hay không
Tình lạnh lòng bóng mây bay mãi
Lạc bước - Hững hờ bến đợi mong!

Phạm Thị Minh-Hung

Những Bài Thuốc Na-Tua-Ren!

Thúy tui sống ở đời đã nhiều thập kỷ mà vẫn ngây thơ háo hức mỗi khi được mách một phương thuốc thần, một phép lạ biến xấu thành đẹp, chữa bệnh thần kỳ, một mẹo thần thông ngủ một đêm sáng thức dậy đổi đời. Bao lần thất bại vẫn không nao núng. Sống ở đời ta cần phải có niềm tin.

Từ ngày internet bùng nổ, những “công thức gia truyền” từ bao đời dấu kỹ trong gia tộc tuyệt đối không truyền ra ngoài, kể cả con gái trong nhà, vì con gái sẽ lấy chồng và “bật mí” bí quyết gia truyền với nhà chồng, bỗng chốc được đưa ra ánh sáng mặt trời, chia sẻ tuốt, tell all, không còn giấu giếm chi nữa. Từ cách gói bánh chưng, bánh tét, kho thịt, muối dưa, chiên chả giò giòn, quay thịt heo da phồng rộp, làm bánh mứt sao cho khéo, tất tạt đều đưa lên You Tube, và những cô dâu vụng về đến đảnh đoảng bỗng chốc có cơ hội học làm những món đặc biệt dọn lên cho chồng con thưởng thức. Những sư phụ có đẳng cấp như Vành Khuyên được nhắc tới trên cửa miệng mọi người. Những dụng cụ giúp cho người vụng về trở thành bếp khéo bếp ngoan được mọi người ì sèo mua sắm : insta pot, máy chiên không cần dầu mỡ air fryer, máy làm bún tươi, máy nhồi bột bánh mì bánh bao, máy nặn bột mochi được Việt hóa làm bột bánh dày, thượng vàng hạ cám đủ cả.

Lĩnh vực sức khỏe

Đời sống cũng được phong phú thêm với những mẹo, những phương thuốc giản tiện mà thần kỳ. Có phương pháp quay mòng mòng (twirling) còn gọi là suối nguồn tươi trẻ cũng đã được thụ giáo từ một bác đến nhà chơi với mẹ mình. Phương pháp vừa đi vừa đẩy tay ra sau tên gọi Dịch Cân Kinh cũng đã từng tập khi nào nhớ. Trong sở thích nhau mỗi ngày đi đủ 10 nghìn bước cũng có ghi tên, mua cả fitbit về đeo. Có đạo nổi lên phong trào giục nhau leo cầu thang thay vì đi thang máy. Cả sở tranh nhau ghi thành tích vào một bảng Excel để chung cho mọi người xem và mỗi sáng thứ tư được họp lại tự thưởng nước trái cây do sếp đãi. Mỗi sáng ngồi làm việc hay nghe những tiếng thở phì phò hỏn hển khác nhau “đầy cá tính” của những lực sĩ leo thang, tiếng hỏn hển gấp rút gần như dứt hơi của ông giám đốc bụng phệ, tiếng thở rõ nhưng khoan hòa của cô Thổ Nhĩ Kỳ Agkun đáng rất thon thả, tiếng chân mạnh bạo rộn ràng của chàng David lấp cả tiếng thở, v.v.

Riêng lĩnh vực giám đường trong máu thì Thúy tui cũng tự nguyện làm “vật tế thần” cho đủ bài thuốc từ Đông sang Tây. Có bệnh thì vái tứ phương mà! Có người bày rang gạo lức rồi nấu nước uống: đã làm! Có bài bảo xé dọc trái đậu bắp, ngâm qua đêm, rồi sáng hôm sau uống nước nhựa tiết ra: có cả! Nấu trà Methi của Ấn Độ: khó uống lắm nhưng vẫn nhắm mắt ực 1 ấm mỗi ngày. Nấu cơm gạo lức bằng cách ngâm nước đúng 23 tiếng (không phải 24 tiếng mà 23 tiếng) rồi chưng cách thủy 1 giờ: có luôn! Kê quả ra sao nhỉ? Hình như có cái thiện? Hay là không? Cũng không nhớ nữa, và cũng không nhớ tại sao một ngày đẹp trời bỗng ngưng không tiếp tục bài thuốc thần? Có lẽ học được một bài thuốc thần mới nào đó nên có mới nói cũ?

Lại nói đến lĩnh vực làm đẹp!

Từ mấy chục năm trước khi thể hệ mẹ mình đánh lòng trắng trứng gà, vắt chanh, rồi bôi lên mặt, đắp vỏ dưa leo, rửa mặt bằng nước vo gạo, đến nay kho tàng cẩm nang làm đẹp cho phụ nữ lại càng bành trướng vượt bực trong thời a công. Uống nước dấm táo để giảm cân, uống nước trà gừng chanh buổi sáng khi mới thức dậy để teo mỡ bụng, sau 7 giờ tối thì không ăn gì nữa, tuyệt đối tránh ăn trước khi lên giường đi ngủ, chỉ ăn mỗi ngày trong vòng 8 tiếng đồng hồ (từ 10 giờ sáng đến 6 giờ chiều chẳng hạn), để bụng trống 16 tiếng còn lại trong ngày (intermittent fasting), ăn diet kiểu keto tránh bột và đường nhưng ăn bơ béo thả giàn, ăn kiêng đếm điểm (counting points) kiểu Weight Watchers, kiểu miền Địa Trung Hải, kiểu Whole30 trong 30 ngày kiêng đường, đậu hủ, đậu hạt, bột (gạo, nếp, bột mì, v.v.), và hàm bà lằng vô số các kiểu khác. Theo đuổi đủ kiểu mà chẳng thấy giảm cân, chỉ thấy giảm hầu bao và sự tự tin mà thôi!

Nhuộm tóc tại gia!

Hôm nọ trong lớp taichi tình cờ nghe một cô học viên cho biết cô không đi tiệm nhuộm tóc mà làm lấy ở nhà. Ôi, been there, done that! Cái trò nhuộm tóc ở nhà tiết kiệm được vài chục đồng nhưng hệ quả không lường: móng tay, cổ tay, ngay cả mặt mày cũng lấm lem vết mực nhuộm. Phòng tắm vương mực bắn lên cả trên trần nhà, chẳng hiểu tại sao. Thôi xin chừa, tháng tháng đến hẹn lại lên ra gặp chú thợ làm tóc tại khu Eden cho tiện. Nhưng không, cô bạn bảo đảm thuốc này na-tua-ren (naturel), không có hại và không dây bẩn đâu. Nghe đến ba chữ “NA-TUA-REN” là mắt mình sáng hẳn lên: thế nào, làm sao, bày cách đi. Này nhé, dân tộc Ấn Độ đã ngàn đời dùng chất mực từ lá cây Henna để vẽ họa trên bàn tay trong những dịp lễ lạc. À, phong tục này thì có biết, họ vẽ văn hoa bay bướm lắm. Thế đấy, lá cây Henna nghiền ra bột có thể dùng để nhuộm tóc nữa. Thế à! Tóc sẽ không đen tuyền mà hơi ánh đỏ, như là mình highlight vậy. Hay nhỉ! Vì na-tua-ren không có hóa chất nên phải để lên đầu 5 tiếng đồng hồ mới xả được. Ui! Giờ đâu mà “đội” thuốc những 5 tiếng đồng hồ? Cô bạn giải thích: mỗi tuần cô làm ở nhà một ngày, nên ngày đó cô bôi thuốc rồi ngồi làm việc, đủ giờ thì đi gọi lại. À ra thế! Mình không có ngày làm ở nhà thì đành làm ngày cuối tuần vậy.

Nghĩ là làm, hình như có nghe cô bảo cô mua thuốc Henna ở tiệm Ấn nào đó. Không sao! Mình lên tìm trên Amazon, nơi bán thượng vàng hạ cám đủ thứ trên đời từ mọi góc ngách của quả đất. Quả thật, có vài hiệu cho mình lựa chọn. Click một cái, 2 hôm sau sẽ giao tận nhà. Xong!

Ngày thứ bảy có việc phải đi ra ngoài nên không thể ngồi nhà đội thuốc cả buổi được. Bèn lên chương trình sáng chủ nhật. Sáng ngày lấy bao thuốc ra dùng, đọc chỉ dẫn, mới thấy họ bảo pha nước rồi phải để ít nhất 4 tiếng, mà để qua đêm càng tốt. Chết rồi, chương trình lại đẩy đến chiều cho thuốc ngấm đúng thời hạn. Đến giờ N đã định, bắt đầu quét bột lên kẻ tóc, xong chụp lại đợi 3 tiếng (theo lời chỉ dẫn trong bao thuốc, không đợi được 5 tiếng như cô bạn bảo vì tối rồi). Sau khi xả nước sạch, mình hí hửng cầm lược và máy xấy tóc thực hiện công đoạn cuối để đi ngủ, mắt riu lại rồi! Nhìn vào gương, ôi mèn ơi, các chân tóc bạc trắng nay biến thành... màu đỏ cam rực rỡ! Y như màu Halloween! Thế là thế nào? Có phải mình xả nước quá vội? Hay là mua phải thuốc dỏm? Gì thì gì, sự thực phũ phàng đang “ngồi” trên đầu mình, chạy đàng nào đây? Nghĩ lại đúng là cả tin, vừa nghe tin truyền miệng là lẩn xả vào không chút dè dặt. Các cụ bảo cái răng cái tóc là gốc con người. Bi giờ gốc đổ rồi biết tính sao? 10 giờ đêm chủ nhật, còn phương kế gì? Ngày mai trùm khăn đi làm cứ như mới cái sang đạo Hồi, hay là gọi vào cáo ốm? Dù sao đi nữa cũng phải sấy khô cái đầu đã rồi tính sau. Nhờ che dấu khéo léo nên tóc đen còn lại cũng tạm phủ bớt màu đỏ cam mới tậu. (Thì trước khi nhuộm, chân tóc trắng ỏn cũng đã được che giấu chứ không để lộ ra, nên giờ cũng tạm kéo qua kéo lại ém nó xuống).

Ngày hôm sau lên mạng tìm hiểu, mới biết Henna cho màu đỏ, và chất đỏ này nhạt hay “tươi” tùy chất tóc mỗi người. Tóc mình chắc rất “hạp” với nó nên rực rỡ huy hoàng! Không sao, bệnh quý có thuốc tiên. Người ta bày phải dùng chung với indigo, một loại trái trong thiên nhiên có màu xanh đậm, để nó “ém” màu đỏ tươi đi. Thế mà không chịu tìm hiểu cho kỹ, cứ 3 chớp 3 nháng nhảy vào. Lại cũng Amazon là nơi bán indigo nữa, nên lại click một cái, hôm sau sẽ giao.

Lần này lại pha bột vào nước, đợi vài tiếng đồng hồ, xả sạch: đã hóa giải được màu cam rực rỡ. Công thức đúng qui trình là:

1. Pha Henna qua đêm.
2. Bôi henna lên đầu
3. Đợi 3 tiếng.
4. Xả sạch.

5. Pha indigo 15 phút, không để quá 20 phút
6. Bôi indigo lên đầu
7. Đợi 3 tiếng
8. Xả nước
9. Voilà!

Phew! Nguyên công đoạn na-tua-ren này mất mười mấy tiếng. Có can đảm lặp lại chẳng? Dù sao thì ý tưởng NA-TUA-REN vẫn hấp dẫn đối với mình.

Thứ sáu gọi hẹn anh thợ quen ra Eden cắt tóc, dặn trước:

- Kỳ này cắt thôi nhé, chị đã nhuộm ở nhà rồi.
- Tại sao?
- À, chị nhuộm kiểu na-tu-ren!

Anh thợ vạch tóc mình ra xem, chê rậm rề:

- Tóc chị đỏ quạch à!
- À, thì như highlight vậy mà!
- Có mùi kỳ kỳ chị ơi!
- Ủ, mùi lá cây tự nhiên đó mà!
- Tóc chị bây giờ nằm bẹp lép rồi nè.
- Thì vậy! Bây giờ nó mềm mại tự nhiên chứ không cứng còng vì hóa chất nữa!

Mặt anh chàng vẫn nhần nhần không bằng lòng. Thôi thì mỗi người một ý. Mình không thuyết phục được anh, anh không đổi ý mình được, hờn ai nấy giữ vậy!

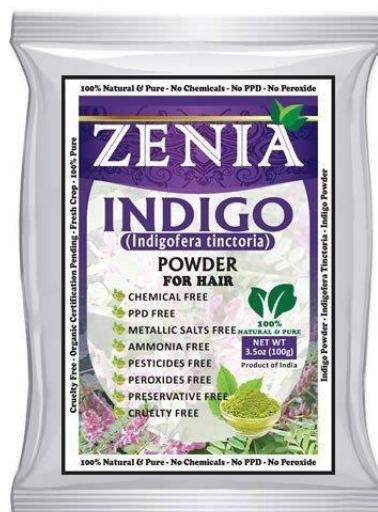
Chủ nhật vào lớp taichi, bên lễn khoe với cô bạn:

- Chị bắt chước em nhuộm tóc với henna rồi nè.
- Vậy hả chị? Coi cũng được quá hén!
- Mà em không nói cho chị biết henna phải dùng chung với indigo, không thì tóc đỏ quạch à.
- Ủa! Vậy hả chị? Em đâu biết đâu. Cái gói bạn em chỉ mua có 11 thứ thảo dược trộn lại chị ơi, toàn na-tua-ren không. Em cứ mua nó về dùng.

Đúng là mình 3c3n (ba chóp ba nháng). Vừa nghe “henna” là ào ào thử đại. Phải chi hỏi cho rõ đầu đuôi thì đâu đến nỗi. Nhưng bà con đừng lo. Đã có tui làm vật tế thần rồi. Bà con nào muốn nhuộm tóc NA-TUA-REN thì cứ theo công thức đã viết ở trên.

Thế thì có dám bạo gan làm lại không? Có đấy, sau một tháng vừa mới làm lần 2 đúng qui trình bài bản. Kết quả đúng như mong đợi, không có ngạc nhiên bất ngờ nào cả. Giờ thì mình đã đạt được ước nguyện nhuộm tóc mà không dùng hóa chất, tóc mềm mại tự nhiên chứ không khô cứng rít chặt, da đầu không đau rát như dùng thuốc Mỹ nữa. Hôm nọ đọc bài về thuốc nhuộm tóc và ung thư hãi quá đi.

Sản phẩm NA-TUA-REN đây:

Đây là hai loại rẻ nhất, độ \$6 một gói tại Amazon.

https://www.amazon.com/gp/product/B01I000RA4/ref=ppx_yo_dt_b_asin_image_o01_s01?ie=UTF8&psc=1

https://www.amazon.com/gp/product/B004IUN7JO/ref=ppx_yo_dt_b_asin_image_o01_s01?ie=UTF8&psc=1

Nếu quý vị nào muốn tìm hiểu thấu đáo về cách nhuộm tóc na tua ren này thì hãy đọc website sau đây. Tác giả bàn kỹ từng chi tiết để người nào muốn thử sẽ không gặp phải kinh nghiệm ngỡ ngàng của tui.

<https://detoxinista.com/henna-hair-dye-gray-hair/>

Good luck!

Thúy Messegee

BÁO CHÍ THIÊN TỬ: CHÍ CHI?

(Trích tuyển tập TAY SAI ĐẮC LỰC.)

*

Sự kiêu ngạo quá đáng
Đòi hỏi này, nọ, kia...
Khoe khoang mấy chuyên nghiệp
Đòi “*bảy dặm đi hia*”?

Lời phách lối quá sức
Mấy bô chữ trong bao
Vác nghe nặng vô Đức
Xin hỏi giỏi cỡ nào?

Ai gửi bài cộng tác
Với kẻ thiếu khiêm cung
Báo chí **không** tải Đạo
Tài chi **Lửa** kiêu hùng?

Ngây thơ và giả đại,
Nằm vùng chốn lạc loài
Cút mau phường ru ngủ
Lèm bèm thêm bản tai!
Ý Nga, 6.12.2019

NHÌN LẠI BÓNG KHÔNG

*Theo anh suốt vạn dặm dài
Con đường phía trước có cài ngải mê!
Theo anh trùng điệp sơn khê
Đất trời bịn rịn đường về sơ hoang.*

*Theo anh nển lụn hương tàn
Mỏi mê thả cái hồng nhan cuối ghềnh
Chân mòn nặng bước chông chênh
Guốc rên cọ đá thân rên rã rời.*

*Đồi cao rừng thẳm biển khơi
Theo anh thoát rặng nửa đời lưu vong
Giật mình nhìn lại bóng không
Áo lem lấm tẩm bụi hồng trắng soi.*

*Theo anh mòn lán cuộc đời
Đêm ngồi đồng thiếp ngày thôi miên dài
Bỏ thiên quên kiếm Bán Lai
Xóa luôn công án là Ai? Ta Là...*

*Trang kính vô tự hiện ra
Anh là cái Ngã. Ta là Vô Minh.
Kiều Mộng Hà*

Black Friday- Phóng Sinh Gà Tây và Lòng Từ Bi Đức Quan Thế Âm Bồ Tát

Thế rồi Ngày Lễ Tạ Ôn (Thanksgiving) qua mau và chúng ta lại chuẩn bị đón mừng Giáng Sinh sắp đến. Ngày Thứ Sáu, sau ngày Lễ Tạ Ôn, là một ngày cũng quan trọng không kém đối với dân Mỹ. Đó là ngày Black Friday. Nhiều người chỉ biết đó là ngày bắt đầu của mùa mua sắm quà Giáng Sinh và bạn có thể mua được những món hàng với giá rất rẻ. Xin mời bạn tìm hiểu thêm nhiều chi tiết mới lạ về ngày đặc biệt này qua tài liệu dưới đây được người viết sưu tầm trên trang web wikipedia.org đem về đây chia sẻ với quý bạn.

Thứ Sáu Đen (Mua Sắm)

Thứ Sáu Đen ([tiếng Anh](#): Black Friday) là đây là "ngày vàng mua sắm" của người dân Mỹ với hàng chục nghìn mặt hàng giảm giá cực lớn. Thứ Sáu Đen là ngày [thứ sáu](#) ngay sau [Lễ Tạ Ơn](#) (ngày Lễ Tạ Ơn rơi vào ngày [Thứ Năm](#) cuối cùng trong tháng 11 ở Hoa Kỳ, cho nên Thứ Sáu đen rơi vào khoảng ngày 23-29 tháng 11) và được coi là ngày mở hàng cho mùa mua sắm tấp nập nhất ở Hoa Kỳ.

Ngày đặc biệt này có xuất xứ từ tình trạng tắc nghẽn giao thông xảy ra vào ngày thứ sáu sau Lễ Tạ Ơn năm 1965 ở [Philadelphia](#), khi hàng trăm nghìn người Mỹ chen chúc nhau ở các con phố, vỉa hè đi mua sắm để sửa soạn cho Lễ [Noel](#) sắp đến, và theo truyền thống được xem là ngày bắt đầu mùa mua sắm Giáng Sinh, tương tự như [Boxing Day](#) ở nhiều quốc gia [Khối thịnh vượng chung](#).

Vào ngày Thứ Sáu Đen, phần lớn cơ sở bán lẻ lớn đều mở cửa từ sớm, 4 giờ sáng hay sớm hơn. Thứ Sáu Đen không phải là ngày lễ nhưng nhiều chủ nhân cho nhân viên của mình nghỉ làm để mua sắm. Ngay lập tức, giới kinh doanh Hoa Kỳ cho quảng cáo rầm rộ trên các phương tiện thông tin đại chúng và đồng loạt khuyến mãi, giảm giá để thu hút khách hàng.

Trong tiếng Anh có thuật ngữ "in the black" chỉ tình trạng doanh nghiệp làm ăn có lợi nhuận. Tương phản với "in the black" là "in the red" chỉ tình trạng kinh doanh thua lỗ, buôn bán thất bát. Ngày xưa, để tiện phân biệt và theo dõi sổ sách, kế toán thường ghi số lợi nhuận bằng mực đen, số lỗ bằng mực đỏ. Từ đó, người ta đặt tên ngày mua sắm lớn nhất trong năm là Black Friday, ngụ ý rằng đây là ngày ăn nên làm ra của các doanh nghiệp.

(Nguồn: sưu tầm trên www.wikipedia.org)

Nếu bạn xem Tivi trong giờ tin tức, bạn sẽ được nhìn cảnh nhiều gia đình đã đem chân mền đến ngủ trước các cửa tiệm như Toy R Us, Wal Mart, Target, Macy's, v.v. và sắp hàng để có thể vào sớm nhất khi cửa hàng vừa mới mở cửa, chạy nhanh vào mua những món quà với giá rẻ đặc biệt hầu tiết kiệm một ít tiền bạc. Tuy nhiên cửa hàng chỉ dành một số rất ít các món quà với giá đặc biệt này mà thôi.

Đã có nhiều tai nạn xảy ra do sự chen lấn vào cửa, ngay cả sự tử thương nữa vào năm 2008 tại cửa hàng Wal Mart vì dẫm đạp lên nhau.

Thú thật người viết dù đã sống ở xứ Mỹ hơn 30 năm rồi, vẫn chưa bao giờ dám đi sắp hàng chờ mua ngày Black Friday này vì không đủ can đảm và không đủ sức chen lấn với quý vị khách hàng to con khỏe mạnh người Mễ hay người Mỹ đen. Sợ quá!

Mời xem youtube về việc hỗn loạn trong ngày Black Friday tại các trung tâm mua sắm,

[Black Friday Madness: The Best Funny Moments ... - YouTube](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=3s9zoZMUVJc>

Từ những chuyện nhỏ nhất nói trên, chúng ta thấy rằng con người có thể vì muốn tiết kiệm vài chục bạc mà đã tạo nên tội lỗi, gây thương tích cho người khác. Họ là những người tham lam, ích kỷ chỉ nghĩ đến quyền lợi của mình mà thôi, không cần biết nghĩ đến hậu quả của việc mình làm là đã gây thương tích cho người khác và có thể sẽ bị tù tội.

Đức Phật đã dạy vì Tham, Sân, Si, nên con người mới phạm tội lỗi và cứ thế tạo nên nhiều nghiệp tội và lui tới mãi trong vòng sinh tử luân hồi.

Tuy nhiên trong ngày lễ Thanksgiving ở Mỹ có một tập tục tốt đẹp là Tổng Thống Mỹ sẽ phóng sinh một con gà tây qua một trích đoạn trong bài viết dưới đây:

Lễ Tạ ơn: Tổng thống Mỹ phóng sanh gà Tây

“...Tổng thống phóng sanh gà Tây là tập tục rất thú vị trước ngày Lễ Tạ Ơn ở Mỹ. Người ta cho rằng lễ phóng sanh phổ biến này bắt nguồn từ đời Tổng thống Abraham Lincoln.

Theo người đứng đầu Hội Lịch sử Tòa Bạch Ốc, có nhiều giai thoại về xuất xứ của truyền thống phóng sanh gà Tây vào Lễ Tạ ơn, mà một vài trong số đó khởi thủy từ đời Tổng thống Abraham Lincoln trong thời nội chiến. Tòa Bạch Ốc tiếp nhận các con gà Tây để Tổng thống phóng sanh với sự hỗ trợ từ Liên đoàn Gà Tây Quốc gia.....

Ông Edward Lengel cho biết thêm:

“Theo tôi, có lẽ Tòa Bạch Ốc chính thức tiếp nhận gà Tây kể từ đời Tổng thống Harry Truman. Thời ông Truman là lần đầu tiên có một buổi lễ công khai.”

Những con gà Tây được phóng sanh từ Tòa Bạch Ốc thường được đưa về các vườn thú cung lân cận. Còn những con gà Tây trong thực đơn của Tổng thống là từ tiền túi của chính Tổng thống và được chế biến theo khẩu vị của Tổng thống và gia đình ông.”

(Nguồn: <https://www.voatiengviet.com/a/le-ta-on-tong-thong-my-phong-sanh-ga-tay>)

Như thế các vị Tổng Thống Mỹ ít nhất cũng đã thể hiện lòng từ bi không nỡ sát sinh loài vật, đặc biệt là con gà tây trong ngày lễ Thanksgiving hằng năm.

Vị Phật tượng trưng cho lòng từ bi thương xót chúng sinh là Đức Quán Thế Âm Bồ Tát. Các ca nhạc sĩ, văn thi sĩ, các người yêu nghệ thuật thường thực hiện những ca khúc, thơ văn, chụp ảnh, vẽ tranh, làm youtube, v.v. để tỏ lòng kính ngưỡng công đức của Ngài. Người viết xin giới thiệu những bài viết, những ca khúc, thơ văn bài viết, hình ảnh về Đức Quán Thế Âm Bồ Tát để mọi người cùng được sống những phút giây trong ánh sáng từ bi nhân đạo của kiếp người nơi trần thế.

Giới thiệu Bài viết và Các Youtube Quán Thế Âm Bồ Tát Đặc Biệt

Hạnh nguyện từ bi của Ngài rất đáng được kính ngưỡng vì thế người viết đã sưu tầm các hình ảnh oai nghi của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát làm 2 youtube và viết một bài viết ca ngợi công đức của Ngài.

Xin trân trọng giới thiệu đến quý thân hữu các youtube Quán Thế Âm đặc biệt do nhạc sĩ Nguyễn Tuấn, nhạc sĩ Võ Tá Hân, Suong Lam thực hiện và cầu nguyện cho tất cả chúng ta đều an lạc.

A- Các Youtube Quán Thế Âm Bồ Tát Đặc Biệt

1- **Quán Thế Âm Bồ Tát**- Nhạc: Nguyễn Tuấn - Thơ: Tuệ Kiên
Trình bày: Tôn Nữ Liên Hương, Hòa âm: Thanh Trang, video by: Dĩ Vãng Buồn
<https://www.youtube.com/watch?v=x36O6mOHXMA>

2- **Niệm QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT** - Nhạc Võ Tá Hân
<https://www.youtube.com/watch?v=V4im39qqDkA>

3- **MƯỜI HAI LỜI NGUYỆN CỦA QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT** _ Võ Tá Hân phổ nhạc - Ca sĩ Kim Linh
<https://youtu.be/Im0vEB—dJs>

4- **Youtube Quán Thế Âm Bồ Tát** - Nhạc Nguyễn Tuấn - Thơ Tuệ Kiên - SuongLamPortland thực hiện

<https://www.youtube.com/watch?v=0kQbbF42j4E>

5-Youtube Quan Thế Âm Bồ Tát - Trang Mỹ Dung trình bày

<https://youtu.be/qW1oGWIHQAM>

B- Bài viết Suong Lam mời đọc Quán Thế Âm Bồ Tát | suonglamportland

<https://suonglamportland.wordpress.com/2018/04/11/suong-lam-moi-doc-quan-the-am-bo-tat/>

C- Board Quan Yin của Suong Lam Trần trên Pinterest

Board Quan Yin- Quán Thế Âm Bồ Tát trên SuongLamTran Pinterest

<https://www.pinterest.com/suonglamt/quan-yin/>

Kính chúc tất cả quý thân hữu thân tâm thường an lạc dưới ánh từ bi của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát.

Nam Mô Đại Từ Đại Bi Cứu Khổ Cứu Nạn Quán Thế Âm Bồ Tát

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 493-ORTB 913-12419)

THÌ RA EM VẤN NƠI NÀY

(Trích tuyển tập TÌNH SẦU.)

*

Không anh nguyệt háy, tựa vai;
Thiếu anh hay quấy, chụm hai mái đầu
Trời sâu thăm, lại thiếu nhau
Tuyết tê mê trắng, dạ sầu chứa chan.

Á Nghi

29-11-2012 (nhuận sắc 4.12.2019)

TỰ DO ĐẬP “LỘC”

(Trích tuyển tập EM HỌC SỬ.)

*

Chống lại bọn Đông Hán
Nhiều Nữ Tướng ra oai
Rước giặc vào bán Đất
Cả đảng độn trên vai.

Một xã hội chủ nghĩa
Giết sạch hết nhân tài
Đâu “tự do, hạnh phúc”
Mà “độc lập” khoe hoài?

Câu sáo ngũ trên giấy
Càng viết càng môi tay!
Ý Nga, 3.12.2019

CHO ANH VAY NÈ!

(Cho Minh yêu dấu.

Trích tuyển tập CHÙA VÀNG, VỘI CHI ÚA?)

*

Mượn mênh mông gió ngàn
Thổi về chốn khô khan
Cho anh thôi than ngắn,
Thờ dài lắm bi quan.

Mượn ướt át mưa nhòa
Gói theo lòng thiết tha
Gửi lạc quan hi hã
Về cho anh thật thừa!

Mượn em với nụ cười
Bên màu sắc hoa tươi
Dưới mặt trời sáng chói
Gửi anh trọn niềm vui.

Sức sống vẫn rạng ngời
Hãy cứ hưởng thanh thoi
Trời chưa kêu, khoan dạ
Hãy yêu đời anh ơi!

*

Mượn gió quyện núi đồi,
Và những áng mây trôi
Gửi anh, anh nhớ trả
Trả cả vốn lẫn lời!
Á Nghi, 5.12.2019

NẾU THỜI TIẾT CHO PHÉP

Người Anh, người Mỹ khi hoạch định việc gì hay có câu nói dè chừng: "nếu thời tiết cho phép". Chẳng hạn như: "Weather permitting, we will go hiking on Sunday." (Nếu thời tiết cho phép thì chúng tôi sẽ đi leo núi ngày chủ nhật này.) Chưa bao giờ thăm thía câu nói này như trong mùa Tết Canh Dần vừa qua.

Hằng năm cứ vào cuối tháng chạp cộng đồng người Việt tại thủ đô Hoa thịnh đốn lại tung bừng háo hức tổ chức ăn Tết Nguyên Đán. Ngoài những tiết mục sinh hoạt công đồng, văn nghệ văn gừng, nhất định là phải có họp chợ Tết mua bán ì sèo. Có thực mới vực được đạo mà. Người Việt sang Hoa kỳ định cư đã lâu nhưng vẫn nhớ những món ăn cổ truyền ngày xưa, và vẫn chịu khó tỉ mỉ nấu nướng bày biện cho con cháu biết đến truyền thống quê nhà, nhất là những cô cậu Mỹ con "made in USA". Tại chợ Tết của cộng đồng Việt nam ở quận Fairfax, tiểu bang Virginia, ta sẽ thấy đầy đủ những món quà Tết cổ truyền: những hũ dưa chua dưa món nhìn chảy nước miếng, những tấm bánh chưng vuông vắn xanh tươi, những đòn bánh tét, giò thủ nén chặt, những trái mứt quất vàng óng ánh, những giò lan vừa hé nụ để khách mang về làm đẹp trong nhà, v.v. Những món quà đơn sơ dân giả vượt thời gian không gian ngời chễm chệ trên các quầy hàng đưa khách tha hương trở về với quê cha đất tổ vào dịp năm hết Tết đến. Đồng bào từ tiểu bang Maryland và Virginia lũ lượt kéo về đi chợ Tết, nhưng cũng có những vị lặn lội tận Pennsylvania hay Delaware đánh xe 2, 3 tiếng đồng hồ về đây, gioông như dân quê ngọ xưa lên đường từ 2-3 giờ sáng để bang đồng đến buổi chợ phiên.

Địa điểm chợ thường là cơ sở một trường trung học được ban tổ chức thuê vào một ngày cuối tuần để họp chợ. Chủ chợ khởi thủy là Hội Cao Niên, đã đứng ra tổ chức chợ Tết đầu tiên từ mấy chục năm trước khi người Việt còn thưa thớt cô đơn tại xứ người. Những năm gần đây có thêm chợ Tết của Cộng đồng Người Việt. Thường hai chợ họp vào hai ngày cuối tuần kế tiếp nhau, tránh đụng hàng, cho mọi người tha hồ mua sắm thoải lòng. Dù mọi thành phần người Việt ta tham gia vào chợ. Có những cửa hàng chuyên nghiệp đã có thương hiệu lâu năm tại thương xá Eden nhưng vẫn không chịu vắng mặt trong chợ Tết cộng đồng. Họ gửi riêng một tiểu đội lưu động sang bày hàng rôm rả. Có những nhà chùa như Phật Bảo Tự, Chùa Hoa Nghiêm, Tu Viện Tường Vân, v.v. được phật tử hết lòng góp sức, gia công gói hàng trăm đòn bánh tét, chả chay, bì chay sắp đầy vun gian hàng. Có Hội Thánh Tin Lành Việt Nam mở hàng cháo lòng bốc khói nghi ngút hấp dẫn để khách tạm dừng chân bỏ bụng giữa trưa trước khi tiếp tục mua bán. Lại còn có những đoàn thể công dân như hội Y tế Việt Nam, hội Hướng Đạo, hội ái hữu cựu nữ sinh Gia Long, Trưng Vương, v.v.

Hằng năm tôi thường tham gia vào gian hàng Gia Long với các chị cùng trường. Những đặc sản bày bán nơi đây đều là cây nhà lá vườn, do những bàn tay khéo công kỹ thực hiện. Chục lọ dưa chua, mắm chay, mui hộp xôi vò, xôi gấc, chục hộp bánh bò, bánh pâté, bánh cake, bánh choux, chè trôi nước, v.v. Mỗi thứ một ít do sự đóng góp từ những bép cá nhân, không được sản xuất hàng loạt, không nhãn hiệu hoa mỹ, góp mặt với cộng đồng cho vui thôi mà. Hàng không vốn do hội viên biếu tặng nên bán rẻ vẫn lời to. Tiền thu được gửi về biếu các thầy cô tại Việt nam ăn Tết. Các chị Gia Long duyên dáng diện áo dài trắng nữ sinh ngày xưa, áo dài màu có vẽ hình trường, áo bà ba đủ màu duyên dáng đôi khi làm điệu cài thêm nhánh mai vàng biểu tượng hay khoác thêm mảnh khăn tơ màu tím để nhớ lại tên trường Áo Tím vào đầu thế kỷ 20. Kỷ niệm ngày xưa òa ập trở về, miệng thì đơn đã mời khách mà lòng cứ ngỡ như mình còn là nữ sinh tuổi mười mấy ngây thơ, trở về những ngày xưa còn bé sánh vai nhau dưới mái trường thân yêu.

Vì thế đầu năm 2010 khi có lịch trình chợ Tết Canh Dần thì những bọn chúng tôi lại hăm hở đặt kế hoạch. Ngày thứ bảy 6 tháng hai do Công Đồng tổ chức, ngày thứ bảy sau, 13 tháng hai do hội cao niên tổ chức. Tính ham vui nhưng sức người có hạn, chỉ dám tham dự một ngày thôi. Ngày 13 tháng hai đúng vào 30 Tết, thế nào bà con cũng thấy hội đông vậy, tha hồ mua mua bán bán nhé.

Chợ Tết "Virginia" năm Kỷ Sửu 2009. Nguồn: Vietdc.net

Mùa đông năm 2010 đã đi vào lịch sử với những cơn bão tuyết nặng nề nhất tại thủ đô Hoa thịnh đốn. Từ giữa tháng 12 đã có tuyết rơi hơn hai tấc làm dân chúng trở tay không kịp. Đài phát thanh la ói a: "Bây giờ chính thức vẫn còn là mùa thu, chưa bước vào mùa đông đấy nhé!" Sang đến cận Tết tình hình không sáng sủa gì hơn. Gần ngày 6 tháng hai lại đổ sập tuyết trắng khắp nơi. Hội chợ ngày 6 phải dẹp. Vừa mừng vừa lo. Phen này dân chúng phải tụ tập về ngày 13 của mình thôi. Thất bại của "địch" là thắng lợi cho "ta". Hàng họ cứ tiếp tục xúc tiến, nhà nào nhà ấy thái thái xắt xắt, phơi phơi ử ử, đóng hộp đóng lọ rộn ràng. Đến ngày 9, 10, tuyết lại rơi, nhẹ nhàng, từ tốn, nhưng liên tục suốt ngày suốt đêm không ngơi nghỉ. Tuyết đóng một tấc, hai tấc, rồi lên đến

bốn, năm tắc, sau cùng thì lên gần đến ngực, phủ lấp cả cây cột thùng thư, chỉ còn lộ thiên chơ vơ hộp thư với con số nhà của mình lộ ra trên mặt tuyết trông thật buồn cười.

"Chợ Tết Canh Dân 2010". Tuyết ngập lấp cả thân cây anh đào, chỉ còn các cành cây vươn lên.

Liệu có nhóm chợ được không nhỉ? Ngày 11 tuyết đã ngưng, nhưng giao thông đi lại vẫn còn khó khăn. Các dịch vụ dọn dẹp của chính phủ chỉ tập trung xúc tuyết trên các con đường chính, những khu xóm hẻo lánh vẫn chưa có xe vào dọn dẹp cho. Mọi người chăm chú theo dõi từng ngày từng giờ. Nào có phải tin tức quốc tế quốc nội được CNN cập nhật thường xuyên đâu. Phải chờ chủ chợ theo dõi xem quận Fairfax quyết định thế nào thì trường học mình thuê nhóm chợ mới quyết định mở cửa hay không. Ở Mỹ người ta rất cân trọng chuyện an toàn cho dân chúng và sợ bị trách nhiệm hay bị kiện cáo. Nếu quận chưa có khả năng dẹp sạch trường học thì mọi người tụ tập đến có thể bị té ngã khiến quận phải chịu trách nhiệm. Theo đúng hệ thống quân giai, tin bắt từ quận đến trường, từ trường đến chủ chợ, từ chủ chợ đến ban tổ chức, từ ban tổ chức đến những đơn vị đăng ký, từ các đơn vị đến các thành viên cá nhân : **ĐẸP CHỢ!**

Thôi rồi! Vợ nợ rồi! Hàng họ đã sẵn sàng, nhưng có chợ đâu mà bán đây? Những doanh nhân tài tử rồi rít diên thoại, email qua lại với nhau. Quyết định giờ chốt: họp chợ chôm hôm tại nhà một chị trong Ban Chấp Hành. Thế là các thành viên đánh xe tấp nập đến nhà chị. Cũng mua bán ì sèo. Em lấy 2 hũ mắm chay của chị, chị lấy 6 lọ ô mai me của em, v.v. Ai ấy hể hả hề hề, được mua mua bán bán, được bánh bò bánh trắng mang về. Thật là một chợ Tết nhớ đời! Lòng chọt bán khoăn khi nghĩ đến những gian hàng đồ sộ khác. Những doanh nhân chuyên nghiệp hơn đã cắt lá, ngâm đậu, ngâm nếp, v.v. để thổi xôi hàng trăm lít nếp, gói hàng trăm bánh chưng bánh tét, hàng trăm cây giò chả,... Họ xoay trở sao nhỉ? Thời tiết không cho phép, làm gì được bây giờ?

Đầu năm 2011 này tết Tân Mão lại sắp đến. Các chủ chợ lại rộn rịp lên lịch trình, đăng ký thuê chỗ, thông báo mời gọi khắp nơi. Ngày 29 tháng giêng, tức 26 Tết, sẽ có chợ Tết do Hội Cao Niên tổ chức tại trường trung học Langley vùng McLean, và ngày chủ nhật tiếp theo, 30 tháng giêng, tức là 27 Tết, là chợ Tết của Cộng Đồng. Một nơi hai chợ, một công đôi việc, tiện lợi cho bà con. Lũ chúng tôi lại rộn rịp chuẩn bị hàng họ. Mùa đông 2011 cũng hứa hẹn giá rét ra trò, nhiệt độ thường dưới không độ C, và đã có tuyết tung lai rai chào hàng, nhưng may mắn đến giữa tháng giêng vẫn độ 4, 5 phân mà thôi. Nhất định sẽ nhóm chợ ra trò bù lại năm qua. Nhất định kỳ này sẽ ăn một cái Tết hoành tráng. **NẾU THỜI TIẾT CHO PHÉP!**

Thúy Messegee

Mùa Đông Canada

Cái mùa đông ở Canada thì, eo ôi quý vị biết rồi: lạnh và tuyết! Tuyết và Lạnh!. Ấy phải viết hoa cho thấy nó kinh khủng thế nào.

Quý vị xem phim thấy tuyết rơi, đẹp quá trời mà than phiền nổi gì.

Dạ, tuyết đang rơi, mới rơi, đẹp lắm, nên thơ lắm, nhưng quý vị có nhớ ...*dù có giá lạnh đầy, có tuyết bùn lầy, có lá... thông gãy... dù sao đi nữa tôi vẫn ở đây.*

Có tuyết bùn lầy... Tuyết mà bùn? Dạ, đúng thế, sau khi rơi xuống, tuyết trắng tinh, phủ trên sân sau, trên mái nhà, khắp mọi nơi những tấm thảm trắng hơn bất kỳ màu trắng nào, trắng tinh khôi, thì quả là tuyết rất đẹp.

Nhưng quý vị nhìn đi, trên mặt đường, người ta đi lại, tuyết đã đổi màu, úa bần... Chưa hết, nhiệt độ thay đổi, tuyết tan và khi đó chỉ còn là bùn lầy dơ bẩn như chợ ngoài trời sau cơn mưa.

Khi tuyết rơi nhiều, mặt đường đầy tuyết nên thành phố phải cho xe ủi tạm tuyết qua hai bên lề, chừa chỗ giữa cho xe chạy. Xe đậu bên lề đường ư? Quý vị lãnh đủ. Trên nóc và hai bên hông đã có tuyết trên trời rơi xuống phủ đầy. Xe ủi tuyết đi ngang, tuyết từ lòng đường đùn qua hai lề đường. Úm ba la, xe quý vị được tặng thêm mớ tuyết. Nếu có bão tuyết khoảng 40 cm thì xe bị... chôn trong tuyết đấy. Sao Khuê bị một lần rồi, tổn tới già. Chiều hôm đó Sao Khuê đi làm, lúc 4 giờ chiều bão tuyết bắt đầu. Sau 6 giờ tuyết rơi không ngừng. Xe Sao Khuê hoàn toàn bị chôn trong tuyết, phải huy động chồng con và mất hai giờ mới mang xe về nhà được.

Xe thì vậy, nhà thì sao? Thừa rằng, sau mỗi lần tuyết trên 5 cm, tuyết phủ đầy trước cửa, trên balcon, trước nhà xe. Ngay khi đó phải mang xẻng ra đẩy tuyết qua một bên mới có chỗ đi ra. Nếu em còn trẻ như năm cũ thì xúc tuyết là môn thể thao rất tốt cho tim. Cho tim? Dạ phải ạ. Xúc tuyết phải có nghệ thuật: xúc liền ngay khi tuyết đang rơi nếu khí tượng báo có nhiều tuyết. Nếu ít tuyết thì quý vị có thể đợi đến khi tuyết ngưng rơi. Tuyết mới rơi còn nhẹ, dễ đẩy, sau đó thì cứng lại dần do trời lạnh, nặng hơn nhiều. Xúc tuyết phải có nghệ thuật. Xúc nhẹ nhàng từ tốn, vừa làm vừa chơi, coi như tập thể dục thì không những tốt cho bắp thịt còn tốt cho tim. Người nào hùng hục xúc, xúc lấy xúc để cho chóng xong, thì coi chừng đấy, mùa đông nào cũng có người đứng tim đi luôn. Sao Khuê đã nói là xúc tuyết tốt cho tim mà.

Những người khỏe, trẻ thường tự xúc tuyết, riêng “cụ” Sao Khuê từ lâu phải mượn người. Những năm đầu khi mới mua nhà, ông hàng xóm dễ thương, có máy đẩy đã tình nguyện đẩy không công gần hết, Sao Khuê chỉ còn chút tuyết để làm. Với thời gian ông già đi, Sao Khuê phải năn nỉ rồi cảm không cho ông đụng đến tuyết của mình và Sao Khuê phải mượn người.

Rồi thời gian qua. Ông này cũng già yếu mà Sao Khuê không tìm được người thay. Các hãng lớn không nhận làm vì đường hẹp, phải làm tay. Ba năm sau này Sao Khuê rất vất vả, làm lầy và đỏ mắt kiếm người. Khi đi chợ trong khu mình ở hay chiều hè đi dạo, hề gặp khách quen của nhà thuốc (Sao Khuê ở gần nhà thuốc làm việc), Sao Khuê đều hỏi thăm người xúc tuyết và thợ sửa nhà. Vậy mà được việc đấy quý vị ạ. Năm nay Sao Khuê hí hửng yên chí đi trốn lạnh vì có người xúc tuyết tốt do một khách hàng của nhà thuốc giới thiệu. Chẳng ai xa lạ, là cháu ông này thôi, thế là quen và đảm bảo quá rồi phải không ạ?

Chả hiểu ông ta, ông Joseph làm gì mà có vẻ gồ ghề lắm, có carte de visite tên JOSEPH. paysagiste, có sổ làm contrat khai thuế. Ngã giá, ký contrat, Sao Khuê ký hai cái chè que (là hai cái cheque, tiếng Pháp ấy mà), một cái cho ông lãnh ngay đầu tháng 10 và cái thứ hai, đầu tháng 4 năm sau. Hai tháng đầu, 11 và 12 ông ta làm việc đàng hoàng, đôi khi dẫn cả vợ con đến chơi với tuyết trong sân sau. Vợ ông cũng thường đến mua thuốc với Sao Khuê, cả hai đều dễ chịu. Tháng 1 năm 2019, cuối tháng có bão tuyết ngay ngày Sao Khuê ra phi trường. Chu choa oi. Sao Khuê ý y không giữ taxi trước nên sáng đó thì ...

Mệnh mông tuyết trắng mệnh mông, ấy trời là mùa đông mùa đông, khắp trời trắng tuyết, khắp đường tuyết trắng, ấy trời là mùa đông mùa đông... nên nhiều chuyến máy bay bị hủy. Nhưng coi nào, đến chiều thì tuyết sẽ ngừng nên Sao Khuê hy vọng chuyến bay chỉ bị hoãn chứ không bị hủy, hủy thì lỗ vốn một ngày. Vì chuyến đi bao trọn gói nên dù sao cũng phải ra phi trường. Bà bạn đi cùng cho biết gọi hai ba hãng taxi nhưng không ai trả lời và bà có gọi cho cháu nhờ chờ đi thì:

- Má Năm à, xe con trong garage, tuyết chắn bên ngoài. Muốn lấy xe ra phải mất 1 -2 tiếng lặn, má Năm ráng kêu taxi đi.

Nghe vậy Sao Khuê cũng chẳng gọi con, dọn xong tuyết thì trễ giờ. Coi kìa! Ông Clark hàng xóm của Sao Khuê đang hí hục xúc tuyết, Sao Khuê gọi phone tay của ông:

- Ông làm ơn đưa tôi ra phi trường nhé, tôi không kêu được taxi. Làm ơn mà.
- Tôi đang bệnh, bà kêu con tôi đi.

Sao Khuê thử gọi taxi nhưng no way, không ai bắt máy cả. Chuông điện thoại reng.

- Chào Mme Sao Khuê, Carlo đây, ba tôi nói là bà cần ra phi trường, tôi sẽ đưa bà đi. Bà đi ngay bây giờ được không?
- Ông có thể giúp tôi đón bạn tôi trước khi ra phi trường không? Chúng tôi đi chung với nhau.
- Ok.

Chu choa ôi, ra đường mới thấy là kinh khủng. May mà cái xe mới và khoẻ mới đi nổi trên tuyết, cỡ xe Sao Khuê là thua .

Cuối cùng thì Sao Khuê cũng đi được đến nơi và về được đến chốn, dĩ nhiên là chậm trễ vài giờ.

Đang ở vùng nắng ấm về đến nhà.. Ôi trời ơi! Mùa đông, tuyết lại rơi. Chuyện, không có tuyết mới là lạ. Nhưng lạ chưa này, ông hốt tuyết không đến. Dù sao tuyết không nhiều, Sao Khuê dọn phía trước nhà, còn trước xe có ông hàng xóm Clark lo dùm. Nhờ ân cần tự gọi con để đưa Sao Khuê ra phi trường nên ông được dân từ vùng biển về tặng hai chai rum tuyết ngon, hộp chocolate thật bự. Bà Clark cũng ân cần:

- Lần sau cần gì cứ gọi nhé. Ông nhà tôi thích rum này lắm, ông ấy uống chung với coke, rất ngon. Giao tình của Sao Khuê với hàng xóm rất tốt như quý vị biết, y như ở Việt Nam, món ăn ngon đem biếu nhau, dọn dẹp dùm, tưới cây dùm và ngay cả có khi cắt cỏ dùm...

Ồ... cái ông Joseph này. Tuyết đây mà cứ lờ tịt đi, hay là ông ta bệnh rồi.

- Allo, ông có khoẻ không?
- Khoẻ, cảm ơn bà.
- Sao ông không đến dọn tuyết?
- Tôi sẽ đến.
- Ông không đến hôm nay hả?
- Không.
- Vậy bao giờ ông mới đến?
- Later.

Và sau đó đến cuối tuần, tức ba ngày sau khi tuyết rơi ông ta mới đến. Giữa tháng hai tuyết rơi nhiều. Trước khi vô giường Sao Khuê đã dọn sơ tuyết ngay lối ra vào và sáng sau thì dọn sạch lối vào, chả thấy mặt ông Joseph đâu nên Sao Khuê không ra xe để đến coi nhà cho con trai được, cháu phải hủy cái hẹn với thợ.

Ông hàng xóm Clark, ngoài 70 tuổi, năm nào cũng tự dọn, dọn nhà ông ta, dọn cả nhà anh con trai mập mà lười - người đã đưa Sao Khuê ra phi trường - ở đối diện.

Nhiều tuyết quá, Sao Khuê đề nghị đưa máy cho ông nhưng lần nào ông cũng từ chối. Ông ta cẩn thận, dọn rất sạch, tuyết chất cao như cái đồi. Chả trách ông ta thành công khi làm chủ hãng may.

- Nay ông cần nghỉ ngơi đấy nhé, không có dọn một lúc đâu và đừng dọn cho tôi. Tôi có thuê người rồi. Sao Khuê nói qua cửa sổ.

Hai nhà dính nhau nên hai tempo - nhà cho xe trú ẩn trong mùa đông - dính nhau và đường ra của xe - drive way - dĩ nhiên liền nhau.

Ồ, cái ông này, cứ cong lưng làm miết. Sao Khuê mặc áo lạnh ra đường:

- Ông phải vào nghỉ trước khi tiếp tục chứ. Tôi có người quen chết trên lề đường khi đang dọn tuyết đấy. Ông vào nghỉ một lúc đi .

Nghe dọa chết ông Clark mới chịu vào nhà .

Đêm xuống, vẫn không thấy người dọn tuyết.

- Ông Joseph, ông có đến dọn tuyết không?
- Tôi bận dọn nhà tôi. Nhiều tuyết quá.
- Ừ, nhiều tuyết nên tôi đề nghị là trước khi đi làm ông ghé dọn lối ra vào và chỗ ra xe, còn bên hông và sân sau lúc nào cũng được. Sáng nay tôi phải đi mà không ra xe được đấy.
- Ok.

Ông ta ok nhưng vẫn không chịu tới. Đêm đó Sao Khuê thấy xe hàng xóm đậu lán sang bên mình, ông Clark đã dọn sạch trước tempo nhà Sao Khuê.

Sao Khuê gọi cho Joseph nhiều lần nhưng ông ta không bắt máy, để tin nhắn cũng không gọi lại. Sao Khuê gửi text cho ông ta:

- Joseph, ông cần đến dọn tuyết, nếu ông bỏ việc không tiếp tục thì mang trả lại tôi tờ cheque thứ hai ký cho tháng 4.

Vẫn không rục rịch.

Sao Khuê gọi ông Guy, chú của Joseph người đã giới thiệu Joseph để nhờ nhắc lại, lý do là Joseph không cầm máy.

Tony, ông hàng xóm bên phải người đã hàng chục năm dọn tuyết phía sau dùm Sao Khuê, cùng chung số phận vì chính Sao Khuê đã giới thiệu Joseph cho Tony. Huhu...

Joseph vẫn lặng thinh. Sao Khuê nhớ mang máng là cái chè que (cái cheque ấy mà, phát âm theo lãnh đạo là chè que) được ký cho tháng 4, vậy thì thì Sao Khuê sẽ ra nhà băng để hủy cái cheque này.

Sao Khuê dò số check, chỉ ghi sơ lý do và số, không có ghi ngày, cũng cái tạt làm biếng. Hôm sau Sao Khuê ra nhà băng xin hủy thì gặp một ông, dường như là giám đốc mới vì Sao Khuê chưa gặp lần nào:

- Nếu bà có đủ dữ kiện thì giá 16 đồng nếu không thì giá 30 đồng để hủy một cái cheque.

- Thôi được, để tôi gặp bà conseillere của tôi. Tôi có hẹn với bà ấy hôm nay.

Vừa nói chuyện, bà này vừa dò số băng thì thấy cái ông Joseph này làm sao mà đã lấy được toàn bộ hai cái cheque ra!

- Bà làm ơn vào hồ sơ của tôi và xem lại hai cái cheque. Coi này, rõ ràng là cái này ký tháng 10, còn cái kia thì tháng 4 bây giờ mới là tháng 2 mà sao ông ta lại rút ra được. Bà làm ơn in ra dùm tôi hai cái này.

Bà conseiller rất tinh ý, nhận ra ngay cái sai là nhà băng đã để cho ông ta lấy tiền cái cheque ký cho tháng tư nên bà ta xin chờ ba ngày để điều chỉnh vấn đề. Sao Khuê cho bà số điện thoại tay của Joseph vì ông ta đã đổi số điện thoại nhà sau nhiều lần không nhắc máy trả lời Sao Khuê.

Trưa hôm sau thì Joseph gọi cho Sao Khuê:

- Tôi rất phần nộ về việc làm của ông. Như lời tôi nhắn qua điện thoại và qua chú của ông, yêu cầu ông hoàn trả lại số tiền cái cheque thứ hai mà tôi ghi trả cho đầu tháng 4.

- Do sự nhầm lẫn tôi đã cash cái cheque này rồi, tôi tiếp tục làm việc thì bà phải trả tiền cho tôi, bà không được quyền đòi tiền lại.

- Thế sao từ đầu năm đến giờ ông không làm đàng hoàng. Tháng 1 khi tôi đi biển về, trời có tuyết, tôi gọi ông, mãi cuối tuần ông mới đến. Mới đây nhiều tuyết tôi đã đề nghị ông dọn phía trước cho có lối đi và ra xe nhưng ông không đến. Tôi nhắn tin ông không trả lời. Ông lại đổi số điện thoại nhà khiến Tony và tôi không liên lạc được.

- Tôi bị bệnh.

- Ông bệnh thì phải báo cho tôi biết. Tuyết mới rơi nhẹ dễ dọn, mấy ngày sau cứng ngắc, tôi phải thuê người dọn, tôi cần cho xe ra mà. Hôm nay, nếu nhà băng không gọi ông, ông đâu có gọi tôi. Bây giờ tôi yêu cầu ông hoàn lại tiền, còn việc nhà băng, ông tự giải quyết.

- Tôi đã nói là tôi sẽ làm mà, bà phải trả tiền cho tôi. Ông Joseph hét to hơn trong điện thoại.

- Ông không cần la hét, tôi nay ông đến nói chuyện với tôi và Tony. Tôi phải ra ngoài bây giờ.

Vì ông ta la hét làm Sao Khuê bức mình nên Sao Khuê gọi cho bureau de consommateur. Họ cho biết vì ông ta đã tự động bỏ việc nên mình có quyền hủy hợp đồng. Họ bảo chỉ cần viết cái thư, gửi cho ông Joseph, nói lý do hủy hợp đồng.

Sao Khuê nói chuyện với ông hàng xóm, ông Tony rất bức mình nên không thèm nói chuyện với Joseph nữa, ông Tony mới đưa cho Joseph một cheque mà thôi.

Tối, Joseph gọi đến, xin số điện thoại của ông Tony.

- Ông Tony không muốn nói chuyện với ông. Riêng tôi, tôi đã gọi cho bureau de consommateur, họ cho biết tôi chỉ cần gửi cho ông một lá thư báo cho biết vì ông đã bỏ việc nên hợp đồng hủy bỏ. Ông ghé đến lấy thư, tôi không còn tin tưởng để ông tiếp tục làm. Trong thư tôi cũng không nói gì về việc ông cash tám cheque dù chưa đến ngày, tôi cũng không thưa gửi ông gì cả. Tôi chỉ khuyên ông từ nay về sau đừng làm như vậy nữa vì nó ảnh hưởng tới tương lai của ông. Đòi ông còn dài và ông cũng có ba đứa con nữa.

- Cảm ơn bà.

Sao Khuê có bệnh thương và tin người không đúng chỗ, đã từng bị nhà thầu sửa nhà gạt. Gạt rồi ông ta còn cho bài học là lần sau đừng trả tiền trước cho ai!

Thật lòng mà nói khi thấy nhà băng cho ông Joseph lãnh tiền tấm cheque, Sao Khuê cứ e ngại là do một cô nhân viên nào đó sợ ý và e rằng cô ấy, vì lỗi lầm này mà sẽ bị nghỉ việc, và ông Joseph sẽ bị ảnh hưởng do gian lận nên Sao Khuê gọi ra nhà băng:

- ...Chào bà Sao Khuê nhé, tiền của bà đã được trả trở lại vào compte của bà rồi.
- Tôi muốn hỏi về tình hình có tấm cheque cơ. Ý tôi muốn nói là tấm cheque đó được trả như thế nào?
- Bà đừng lo về chuyện đó nữa. Tiền của bà sẽ trả lại trong compte của bà. Đó là quyền của bà.
- Không phải ý đó. Tôi chỉ sợ là tấm cheque chưa tới ngày mà lấy được tiền. Tôi sợ cô nhân viên vì sai lầm mà bị cho nghỉ việc. Tôi cũng sợ cho ông Joseph bị ảnh hưởng về pháp luật. Tôi không muốn chỉ vì mấy trăm bạc mà đời sống của những người khác bị ảnh hưởng cho nên nếu có thể thì bà quên cái tấm séc đó đi. Bà hiểu ý tôi không. Tôi không muốn nhân viên nào đó bị nghỉ việc vì lầm lẫn cũng như ông Joseph bị rắc rối. Ông ấy có ba đứa con còn nhỏ.
- Tôi hiểu ý bà rồi. Tấm cheque đó được ông ấy bỏ qua máy chứ không qua nhân viên nào cả và ông ấy cũng không bị ảnh hưởng gì cả. Chúng tôi chỉ lấy tiền của ông ấy để trả lại cho bà mà thôi. Mọi chuyện đều êm đẹp, bà đừng lo...

Có một chị bạn nói với Sao Khuê

- Chị ơi mình chỉ muốn sống bình thường mà sống bình thường sao cũng khó quá!

Nước trong dòng sông cũng chỉ muốn được bình thường nhưng vẫn có những làn sóng khi thì to khi thì nhỏ liên tục không bao giờ ngừng; chưa kể là nước biển nhiều lúc lại còn có sóng thần, thế thì mới biết sóng gió không bao giờ ngừng. Đó là bản chất cuộc đời.

Nào, Sao Khuê lại đi tìm một người dọn tuyết khác. Không dễ!
Chuyện nhỏ! Có liền nè. Anh chàng này hăng say và còn trẻ măng hà, chắc làm được lâu đấy quý vị ạ.

Sao Khuê